

Domek przy ulicy Krakowskiej 2 w Łodzi, gdzie mieszkał stale Ferdynand Grüning, potworny morderca 9-letniej Władysławy Bagrowskiej w Kościuszkowie pod Kutnem
Domek jest własnością siostrz. Grüninga.

DZWIĘKOWE KINO

„MIMOZA”

ulica Kilińskiego nr 178.

Dolazd tramwajami Nr Nr: 0, 4, 10, 16, 17

POZ. 0-4-e

DZIS PREMIERA!

w wesołym filmie
o szaleństwach
i miłości p.t.:

Wesoła, zabawna, rozkoszna, wspaniała komedia!

WILLIAM POWELL i MYRNA LOY

„PODWÓJNE WESELE”

Od wtorku 18 do poniedziałku 24 października r.b.

Największy przebieg sezonu

„Książę i żebrak”

Następny program: „KURJER CARSKI”

Pocz. seans: w dni powszednie o godz. 4-ej pp. w soboty o godz. 3-ej pp., w niedziele i święta o godz. 12-ej w poł., ostatni o godz. 9-ej wiecz.

w r. gł. ERROL FLYN, CLAUDE
RAINS, MARCH TWINS,
BILLY ROBBY

Zdarzenia i wypadki

(—) Min. Beck natychmiast po przybyciu do Galacu został przyjęty przez króla Karola na 3-godzinnej konferencji. Wiceminister na jachcie królewskiej odbył się obiad w ścisłym gronie.

(—) Dyrektor Lubieński z polskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych odbył wczoraj dłuższą rozmowę z węgierskim ministrem spraw zagranicznych Kani i premierem Imredy.

(—) Do Warszawy przybył z Bratysławy samolotem słowacki poseł Sidor, celem przeprowadzenia pertraktacji w sprawie polsko-słowackich zagadnień garnicznych.

(—) Do Berchtesgaden, gdzie bawi kanclerz Hitler, przybyli premier słowacki Tiso, minister sprawiedliwości Turczanski, jak również minister dla spraw karpatorskich Baczynski. Przybyli przyjęci zostali przez ministra Ribbentropa.

(—) „Voelkischer Beobachter” zamieścił artykuł, z którego wynika, że Niemcy sprzeciwiają się przyłączeniu Rusi Podkarpaciej do Węgier i utworzenia wspólnej granicy polsko-węgierskiej.

(—) Rząd włoski wydał zakaz uboju rytualnego. (—) Ostatecznie listy kandydatów na posłów w Łodzi zostały zatwierdzone w następującym składzie:

W okręgu 15, obejmującym tereny 1, 3 i 5 Kom. P. P. — ks. Antoni Szymanowski, Adam Cyrański, pracownik umysłowy, Władysław Wojcik, kierownik miejskiego domu pracy, Lajb Minberg, b. poseł, prezes zarządu gminy żydowskiej.

W okręgu 16, obejmującym tereny 2, 4, 6, 7 i 10 Kom. P. P. — Marian Wadowski, urzędnik, b. poseł, prezes Związku Legionistów, Józef Milewski, pracownik umysłowy, Stanisław Maciński, nauczyciel, Andrzej Lewandowski, wiceprezes Izby Rzemieślniczej.

W okręgu 17, obejmującym tereny 8, 9, 11, 13 i 14 Kom. P. P. — Michał Wymysłowski, b. poseł, Edward Dutkiewicz, nauczyciel, Józef Socha, kierownik Związku „Praca”, Ignacy Lewiak, kierownik Z. P. Z. Z.

(—) Nieznani złodzieje włamali się podczas żydowskich świąt do składu manufaktury J. Kilbert i S-ka w podwórzu domu przy ul. Piotrkowskiej 64 i skradli towar wartości 40.000 złotych.

(—) Pod przewodnictwem gen. Thommę odbył się zjazd prezesów oddziałów i obwodów okręgu łódzkiego Ligi Morskiej i Kolonizacyjnej, na którym uchwalono ufundować śmigacz morski, celem uczerzenia 20-letnia Niepodległości.

(—) Krzyżem Niepodległości został odznaczony p. Walenty Kłiniowski, komendant placówki POW i prezes Zw. Powstańców Śląskich oddział w Łodzi.

Złotym Krzyżem Zasługi zostali odznaczeni: pp. Alfred Kazimierz Chorzelski w Brzezinach, inż. Józef Czopowski, Zofia Półkowska, właścicielka gimnazjum żeńskiego, Maria Plackowska, Władysław Rymkiewicz, Janusz Wincenty Szwajcer z Ostrowia, powiat Łask, Adam Józef Wysocki, naczelnik wyd. Zarz. Miejsk. w Łodzi, Julian Brzozowski, nac. Wydziału Przedsiębiorstw Miejsk. w Łodzi, inż. Bol. Gabler z Rudy Pabianickiej, inż. Jan Bol. Rybołowicz, nac. Wydz. Techn. Zarz. Miejsk. w Łodzi, Wacław Ign. Świątkowski, nauczyciel Gimn. Zgromadzenia Kupców w Łodzi, dr Antoni Tomaszewski oraz inż. Herman Wendt z Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego.

Manifestacyjny pogrzeb ofcera rezerwy zmasakrowanego przez Czechów na Zaolziu.

CIESZYN, 20. 10. — W szpitalu cieszyńskim zmarł w dniu 18 bm. s.p. Karol Śniegion, oficer rezerwy W. P., pochodzący z Oldrzydowic na Śląsku Zaolzańskim. Po objęciu Cieszyna zachodniego przez wojska polskie, chciał on w dniu 2 bm. przedostać się do Bystrzycy, za Trzyńcem która znajdowała się wówczas jeszcze w rękach wojsk czeskich. W Bystrzycy wylegitymowano go i zrewidowano, przy czym znaleziono przy nim polską książkę kę oficerską. Czesi zaczęli go wtedy bić korbami i kłuc bagnetami. Gdy Śniegion-

wi udało się wyrwać z rąk oprawców i rzucić do ucieczki, otwarto na niego ogień z karabinu maszynowego w wyniku czego został on kilkakrotnie postrzelony w nogi.

Czesi zostawili ciężko rannego przy drodze i dopiero dzięki uczynności przejeżdżającego szofera Śniegion przewieziony został do szpitala w Cieszynie, gdzie zmarł.

Manifestacyjny pogrzeb s.p. Śniegionia odbędzie się w Cieszynie w czwartek, dnia 20 bm.

Bandyci w mieszkaniu staruszki ZUCHWAŁY NAPAD RABUNKOWY

RYPIN, 20. 10. — Niezwykle bezczelnego rabunku dopuścili się nieznani sprawcy, którzy włamali się do mieszkania 62-letniej Józefy Zelaskowskiej, zam. wspólnie z 60-letnią siostrą we wsi Kobryń, w pow. rypińskim. Zamaszkowani osobnicy zażądali wydania pieniędzy, a gdy kobie-

ty odmówiły — wówczas związali je sznurami i splądrowali mieszkanie, a znalazli 120 zł gotówki, zabrali ją ze sobą i uciekli w nieznany kierunku.

Wszelkie poszukiwania nie dały dotąd żadnego rezultatu.

Skarb w starej walizce. ROZPACZ WŁAŚCICIELA DOMU.

Z Tarnowa dnoszą: Wiosną bieżącego roku remontowano prastare podsielone tarnowskie. Na strychu jednego z domów właścicieli tegoż, Arie Fried, przechowywał swoje oszczędności i w walizce, zarzucone w kącie strychu, posiadał 100 monet 20-dolarowych, dukaty austriackie, biżuterię, a nadto 1000 dolarów w banknotach amerykańskich.

Robotnicy podpatrzyli, że właściciel co jakiś czas przychodzi na strych i niespokojnym okiem spogląda w stronę walizki. Zrozumieli, że musi w tym tkwić jakaś tajemnica i gdy właściciel, który mniej więcej co godzinę przychodził na strych, wyszedł, otworzyli walizkę, a oczom ich przedstawił się opisany skarb. Walizkę zanieśli do domu i zakopali pod szopą, a następnie niespostrzeżenie powrócili do pracy, by ukryć swój czyn.

Właściciel jednak domyślał się, kto jest

Pożar słomy w podwórzu

ŁÓDŹ, dnia 20 października. — Dziś około godz. 6-ej rano w podwórzu domu nr 27 przy ulicy Zawadzkiej wybuchł pożar. Na miejsce przybył 3-ci pluton Straży Pożarnej, który ugasił ogień w ciągu 20 minut.

Jak się okazało w podwórzu znajdowała się znaczna ilość słomy, którą albo ktoś rozmyślnie podpalił albo też zaszło przypadkowe zaprószenie ognia. Wobec tego, że podwórze jest dość gęsto zabudowane, niebezpieczeństwo pożarowe było znaczne.

Strat wskutek pożaru nie było.

ŻYCIE PABIANIC.

Poświęcenie sztandaru Uroczystości w Chr. rzesz. Wł. Tkaliń Zarob.-Mechanicznych

W najbliższą niedzielę, dnia 23 bm. Chrześcijańskie Zrzeszenie Właścicieli Tkaliń Zarobkowo-Mechanicznych województwa łódzkiego z siedzibą w Pabianicach obchodzić będzie swą wielką uroczystość poświęcenia własnego sztandaru.

Program tych uroczystości przedstawia się następująco: godzina 8-ma zbiórka w sali Pabianickiego Towarzystwa Gimnastycznego przy ul. Pułaskiego 36, godz. 8.30 wymarsz do kościoła N. M. P. na Nowym Mieście, godzina 10-ta nabożeństwo w kościele ewangelicko-augsburskim, godz. 10.30 powrót do lokalu przy ul. Pułaskiego 36, godz. 11-ta powitanie gości i przemówienia okolicznościowe po czym nastąpi wzięcie udziału w pamiątkowych w drzewo sztandaru i wpisywanie się do księgi pamiątkowej. Po oficjalnej części uroczystości odbędzie się wspólne śniadanie oraz zabawa taneczna.

Na uroczystości te Zarząd Zrzeszenia zaprasza całe społeczeństwo miasta.

sprawcą i wdał się z nimi w pertraktację, ofiarując im 1000 złotych za zwrot zawartości walizki. Jednakże murarze, którymi byli Aleksander Chorop oraz Franciszek Kłitka, nie chcieli na tę propozycję przystać, na czym stracili tyle, że właściciel zawiadomił policję i po rewizji odkopano pod szopą wszystkie pieniądze.

Właściciel twierdzi, że brakowało mu jeszcze 26 tysięcy złotych. W wyniku rozprawy sprawcy sąsiedzi zostali na karę więzienia po dwa lata.

Budowa wspaniałego dworca autobusowego w grodzie Kopernika

TORUŃ, 20. 10. — Z inicjatywy prywatnej dzięki wyjątkowemu poparciu przez zarząd miejski, buduje się w Toruniu jeden z największych dworców autobusowych w kompleksie 5 gmachów, zajmując 10 tys. m kwadratowych powierzchni. W głównym gmachu na parterze znajdują pomieszczenie poczekalni i restauracja, na pierwszym i drugim piętrze biura i pokoje hotelowe dla przejeżdżających gości.

Stacja obsługi z pierwszorzędnie urządzonej warsztatami, mieści się w olbrzymiej hali 50 m długości i 30 m szerokości, która posiada centralne ogrzewanie. W pobliżu stacji obsługi znajdują się trzy garaże dla aut ciężarowych, autobusów i ma-

Pogrzeb ofiary zboczeńca.

(Dokończenie ze str. 1).

karany aresztem za kradzież przed rokiem. Zznał że do zbrodni pchała go jakaś siła, z której nie zdawał sobie sprawy i nie mógł się jej oprzeć. Gdy zamordował dziewczynkę ogarnęła go żądza mordowania w dalszym ciągu. Później poczuł się osłabiony i złamany kompletnie.

Ferdynand Grüning zeznał wreszcie, że był w swoim czasie zwolniony od służby wojskowej, lekarze bowiem stwierdzili, że jest zboczeńcem od 12 roku życia. Jest on żonaty, miał jedno dziecko, ale od kilku lat nie żyje z żoną. Dlatego też nie był w stanie od dłuższego czasu pracować w jednym miejscu wędrował więc przyjmując najprostsze roboty blacharskie i zarabiając bardzo skromnie.

W dalszym ciągu policyjnego dochodzenia znalezione zostały ukryte w słomce części ciała s.p. Władysława Bagrowskiego wycięte przez zwyrodnialca. Nie wniosło to już rzecz prosta nic nowego do sprawy.

Krwawy zbrodniarz w nocy przewieziony do Warszawy, gdzie ma być osadzony w więzieniu i poddany badaniu psychiatrycznemu.

Strasna śmierć pod mo'ocyklem SKUTKI SZALONEJ JAZDY.

RADOMSKO, 20. 10. — W Radomsku ulicą Narutowicza jechał motocyklem z niedozwoloną szybkością technik drogowy firmy „Komdrobit” Kowalik Jan, znany w Radomsku ze swej szalonej jazdy. Przy zbiegu ulic Konarskiego i Narutowicza przez jezdnię przechodził Stanisław Zagórny, który dostał się pod koła pedałowego motocykla.

Skutki były straszne. Spód przewróco-

nego motocykla dobito nieżyjącego już Zagórnego.

Nieostrożnego kierowcę aresztowano.

Czy jesteś członkiem L.O.P.P.?

W sferach robotniczych duże wrażenie wywarły przygotowania do Zjazdu Zjednoczenia Polskich Związków Zawodowych na niedzielę dn. 23 bm. w Warszawie. Zapowiedziane tam przejazdy zgromadziły tysiące chętnych. W naszym mieście na kongres zapisało się około 2 tys. osób. Niestety, zjazd nie odbędzie się w niedzielę, ani nawet w roku bieżącym. Zjazd został odłożony do wiosny przyszłego roku z przyczyn od Związku niezależnych.

ŻYCIE ZGIERZA

KU UWADZE WYCIEKOWICZÓW.

W sferach robotniczych duże wrażenie wywarły przygotowania do Zjazdu Zjednoczenia Polskich Związków Zawodowych na niedzielę dn. 23 bm. w Warszawie. Zapowiedziane tam przejazdy zgromadziły tysiące chętnych. W naszym mieście na kongres zapisało się około 2 tys. osób. Niestety, zjazd nie odbędzie się w niedzielę, ani nawet w roku bieżącym. Zjazd został odłożony do wiosny przyszłego roku z przyczyn od Związku niezależnych.

W związku z tym miejscowy oddział ZPPZ komunikuje wszystkim, że wobec rezygnacji z urzędowania zjazdu, pieniądze wpłacone zostaną zwrócone. Zgłaszać się po nie będzie można w przyszłym tygodniu. Dokładny termin zostanie podany.

WALNE ZEBRANIE.

W sobotę o godz. 20 w lokalu własnym przy ul. Narutowicza 11 odbędzie się walne zebranie członków ZPMP „Orle”, na którym zostaną wybrane nowe władze.

OSOBISTE.

Kierownik oddziału zgierskiego KKO p. Wł. Niewiadomski rozpoczął urlop wypoczynkowy. Zastępuje go p. Olszewski z centrali w Łodzi. W KKO, pow. łódzkiego w Łodzi rozpoczął urlop p. wicedyrektor Ryder.

ZEBRANIE.

Onegdaj odbył się w Zgierzu wiec przedwyborczy, zorganizowany przez miejscowy komitet OZN. Udział w wiecu wzięło około 500 osób ze sfer mieszczańsko-robotniczych i miejscowej inteligencji. Przewodniczył prezes OZN dyr. Michna. Przemawiali kandydaci na posłów z okręgu 18 pp. Marian Ciepiak i Józef Zuber, którzy wskazywali jako wytyczne dla przyszłych ciał ustawodawczych konieczność zmiany ordynacji wyborczej i rozbudowy szkolnictwa.

Kielbasy z... padliny 5 spraw karnych rzeźnika.

SIERADZ, dnia 20 października. — Sąd Grodzki w Sieradzu rozpatrywał 5 spraw karnych przeciwko rzeźnikowi Morcinkowi, zamieszkałemu w Sieradzu przy ulicy Kolejowej 4, oskarżonemu o wyrabianie kielbas z padliny oraz utrzymywanie w warunkach urągających higienie.

Jak wykazało badanie lekarskie mięso, z którego Morcinek robił kielbasy, istotnie było w stanie zesucia, a nawet rozkła-

du. Kontroler sanitarny stwierdził ponadto że Morcinek zakupywał kilkakrotnie zdechłe krowy w celu przerobienia mięsa na wędliny.

Ponadto w czasie przewodu sądowego stwierdzono że Morcinek groził st. posterunkowemu Stefanowi, który spisał protokół w związku ze stanem warsztatu.

Sprawa została odczeczona dla zbada-

Metody drobnych fabryczek: Zakład zamknięty — robotnicy na bruku

ŁÓDŹ, 20. 10. — Ciekawy zatarg powstał w fabryce Gersona przy ul. 6 Sierpnia 25. Właściciel zamknął interes, nie udzielając nawet robotnikom dwutygodniowego wypowiedzenia. Robotnicy zwrócili się do związku „Praca”, który powiadomił o wytworzonej sytuacji inspekcję pracy. Przedstawiciele organizacji zawodowej żądają uruchomienia fabryki względnie wypłacenia odszkodowania.

ZATARG U BIEDERMANA.

W fabryce Biedermana przy ul. Kilińskiego 2 w wyniku zatargu przeszło 1000 robotników na le niewyrażania stawek plac. Robotnicy powiadomili związek zawodowy, który w dniu dzisiejszym podejmie interwencję.

WYBORY DELEGATÓW.

W firmie Berliński przy ulicy Dowborczyków 19 dokonany został w tych dniach wybór delegatów robotniczych. W wyniku ożywionej akcji wyborczej mandaty delegatów robotniczych uzyskali członkowie Zjednoczenia Polskich Związków Zawodowych.

NOWE OBIETNICE PRZEMYSŁOWCA.

Zatarg majstrów fabrycznych z zarządem Schloesserowskiej Manufaktury w Ozorkowie trwa w dalszym ciągu. Związek zażądał kate-

BEZ REZULTATU.

Wczorajsza konferencja w sprawie zawarcia umowy zbiorowej dla robotników fabryk ficu w Łodzi nie dała oczekiwanego rezultatu. Na konferencję przybyli przedstawiciele trzech fabryk, którzy nie zgodzili się na propozycję, wysuniętą przez delegację robotniczą. Inspektor pracy rozmowy odczytał do dnia 28 bm. W dniu tym przemysłowcy złożą kontrprojekt układu zbiorowego.

AKCJA SZEWÓW - SZYTKARZY.

Pewna kategoria szewów łódzkich tzw. szytkarzy — zwróciła się do inspektora pracy z prośbą o wszczęcie rokowań w sprawie częściowej zmiany obowiązującej umowy zbiorowej. Zmiana ta uwzględniła by potrzeby i warunki pracy i plac wymienionej kategorii szewów. Konferencja w inspekcji pracy odbędzie się w dniu dzisiejszym.

Roboty nad umocnieniem murów tragicznego domu trwają.

ŁÓDŹ, dnia 20 października. — W domu przy ulicy Piłsudskiego 14, będącym widownią strasznej katastrofy budowlanej jak również w domu sąsiednim nr 16, poważnie zagrożonym możliwością podobnego wypadku, prowadzone są w dalszym ciągu roboty nad zabezpieczeniem i umocnieniem murów.

Zgodnie z tym, co zapowiadaliśmy, zbiornik na wodę w domu nr 16 przy ul. Piłsudskiego został już zdjęty ze strychu, rozcięty na części przy pomocy acetyleny. Obecnie na strychu w miejscu, gdzie ma

stanąć nowy zbiornik założone zostały nowe dźwigiary żelazne. Wzmocnione również zostały ściany i stropy w klatkach schodowych obu domów.

Jak się dowiadujemy rodziny zmiażdżonych przez zbiornik w domu nr 14 przy ul. Piłsudskiego Gołda Rotblata i Pan tyła w najbliższym czasie występują przeciwko współwłaścicielom domu o odszkodowanie.

Należy podkreślić, że obaj zmarli byli jedynymi żywicielami swych rodzin.

Miasto na lagunach JEST ROZSADNIKIEM GRUŻLICY Blaski i cienie romantycznej Wenecji

Wenecja, w październiku.

Siedzimy na ogrodowym dziedzińcu Ca'd'Oro. W maurytańskim łuku okna, zasłoniętego kratą żelazną i kratą winorośli, a napelnionego złotym „Chianti” jesienno-słonecznym, ciemnym w zawieszonych klatkach kanarek.

Przez fioresy ażurowej bramy migocze zielonkawa woda Canale Grande. Babina, myjąca schody naprzeciwległego pałacyku, czerpie wodę wiader wprost z kanału, brudną zaś z powrotem wylewa. Ile uproszczeń i ile skomplikowania w tym kamiennie-wodnym mieście-wieżeniu, którego ogrody stanowią winorośli, pnąca się po kratach! A poza winoroślą bluszcz, kaprifolium, glicynia, cytryna, rzadziej palma, a nawet modrzew... Reszta to doniczki.

Idziemy brzegiem, patrząc, jak rozkołysana za „vaporettem” fala opryskuje snopki czosnku i porów na romantycznych, choć od ryb oślizgłych flizach. Co za skala barw w owych stopniach kamiennych, schodzących do kanału: białych, potem kremowych szarych, porosowanych pleśnią, brunatnych i aż zgnilo-zielonych, zawsze już przykrytych wodą. Woda, pocięta cieniami pali, przegrywana tym gęściej, im pałac bogatszy, im więcej pali wbitych przy bramie, pomalowanych ukośnie, białą i czerwono.

A oto czerwony słup stacji benzynowej. Jasne, że stacji dla motorówek. Komunikację szybką z dworcem, pocztą i pogotowie ratunkowe także sprawują łodzie motorowe. Szerokie barki z wozami maki, albo węglem, transportują wprost do okien piwnicy.

W niesamowitych, stromych wąwozach uliczek raz po raz robi się nieswojo. Nie wiadomo, od kotów, czy od złodziei, gęsi, podkreślające pierwszą kondygnację, najczęściej okleja tłuczone szkło. Spód stóp pierzchają nam cztery rude i czarne kocury, nad głową szemrze jakaś życzliwa uwaga. O mały włos nie spada nam na łeb porcja makaronu ze sosem, jaki, czerpiąc łyżką z miski, wyrzuca siwy jegomość z okna drugiego piętra kocięj rodzinie.

Przy owych epizodach, przy malarzkich fragmentach muru, pokrytego czerwonym tynkiem i purpurowymi warkoczami dzikiego wina nad zieloną wodą, nadchodzą jednak refleksje nad tą Wenecją, w której kominach-kamieniczkach gnieździ się największa procentowo we Włoszech ilość gruźlików. Dziwnie po prostu patrzeć na

tabliczki z nazwiskami doktorów, adwokatów i godzinami przyjęć, połyskujące w mroku wąziutkich furtok i szerokich na półtora metra zaułków.

O godz. 18 roi się na ulicach, oznaczonych w planie grubą, czerwonoą linią, codzienne „corso”. Najgęściej na słynnej „Mercerii”. Tutaj wiadomo, że kto zatrzyma się przed wystawą, na której złocą się weneckie torebki wzorzyste, wytłaczane, pokryte jakgdyby białą na czarnym tle koronką, — to napewno cudzoziemiec. Nie wzięłaby takiego wzorzystego cacka za

nie do reki żadna szanująca się Weneccianka; to dobre na eksport.

A ceny tych torebek, czy papierosów w co drugiej witrynie wypisane... po niemiecku.

Poza tym za wystawową szybą tu i tam kłania się cesarstwo Etiopii. Oto nowe papierosy z nowego tytoniu „A. O. I.” (Africa Orientale Italiana). Tytoń podobno nieszczerzólny, ale to tylko chwilowo. W cukierni na kryształowej tacy piętrzą się „abyssine”, suche ciastka z kakaowej masy z migdałami.

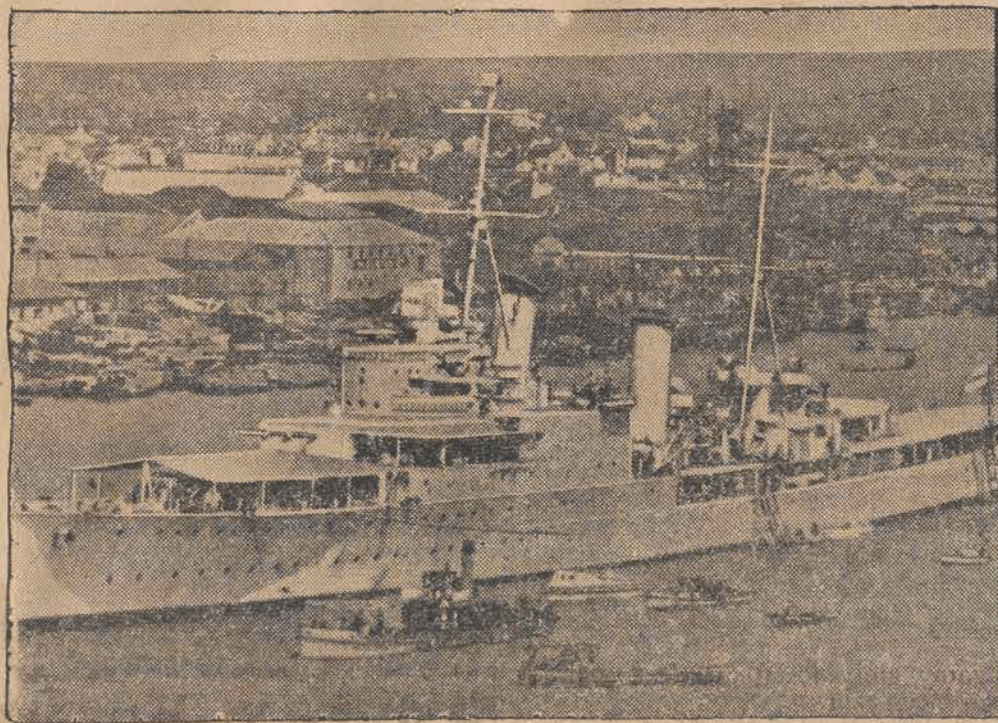
U Cooka z barwnych prospektów: „Zwiedzajcie Abisynię! zdrowy pobyt, pięknie, wygodnie!” — piękność etiopska zapraszająca szczerzy białe zęby.

W składzie kapeluszy modny stożek z epoki Szekspira zawiadaczają siedzi na europejskiej fryzurze afrykańskiej damy-manekina. Mamy przecież i czarne obywatelki Italii...

Przy okienku pocztowym ogłoszenie, że zwykły list w 3 dni doczłodzi do Addis Abeby, Gorrahei i Mogadiscio...

Wypadki na Dalekim Wschodzie

Wskutek zaatakowania Kantonu przez Japończyków została zagrożona brytyjska kolonia w Hongkongu. Wielka Brytania wysłała z Szanghaju na pokładzie pancernika „Birmingham” batalion strzelców do Hongkongu. Moment odjazdu widzimy na zdjęciu

Trup w kabinie kinooperatora ŚMIERTELNA BÓJKA DWÓCH ŻYDÓW.

W teatrze Queens w czasie wyświetlania sceny morderstwa w tym filmowym melodramacie.

Policja po wyłamaniu drzwi w kabinie projektora znalazła na podłodze zwłoki Natana Kleina, lat 33, zabitego przez Salomona Schulmana, lat 38, aparatem do gaszenia ognia.

Policja przerwała przedstawienie. Publiczność musiała wyjść z kinematografu przed końcem przedstawienia.

Dziwnym zbiegiem okoliczności Schulman zamordował Kleina w chwili wyświet-

FIRMY POLSKIEJ I CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

Skok pijanej śpiewaczki. Głos z parteru.

Znana w dzielnicy Saint-Ouen w Paryżu pod przezwiskiem „Dorothée la Torpille”, niejaką Lambert, nałogowa pijaczka i „zawodowa” śpiewaczka uliczna, utrzymywała się z mężem akompaniującym jej na harmonii podczas „dniówki”.

Ostatnio dochód był niczego sobie. To też począwszy od godziny 8 wieczorem „artyści” zalewali robaka, ćwicząc jednocześnie „talenty”. Hałas był tak wielki, że

nikt z lokatorów domu do godziny 11.30 nie mógł zmużyć oka. Trwałoby to tak do ranka, gdyby nie lokator z parteru, który wywołał śpiewaczkę po imieniu:

— „Hej ty tam Doroto!... Dokąd będzie trwał nocny koncert?... Zejdź no, to się porozumiewamy!”

„Dorocie” dwa razy nie trzeba było mówić.

— Już schodzę!... Przedzaj anizeli się spodziewasz!... — odparła „Dorota”.

To mówiąc jednym susem wyskoczyła przez okno z drugiego piętra. Oczywiście uczyniła to pod wpływem alkoholu. Z połamanymi żebrami przewieziono ją do szpitala.

Leżąc w łóżku „Dorota” tłumaczyła sanitariuszom, że gdy „przybyła” na dół, to tego, który ją wołał już nie było, ażeby się porozumieć!...

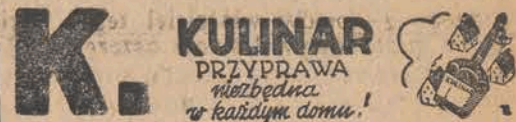

Groteskowy artykuł posła litewskiego w Waszyngtonie

Uznawany za największy i najpoważniejszy z dzienników amerykańskich „New York Times” zamieścił niedawno temu artykuł p. t. „Polacy opowiadają o sprzeczce, która trwała przez 300 lat” („Poles Tell of Row Lasting 300 Years”), oparty na biuletynie, przesłanym do redakcji tegoż pisma przez Polskie Biuro Informacyjne w Waszyngtonie. Artykuł dotyczył kwestii polsko-litewskiej.

W „New York Sunday Times” ukazała się odpowiedź na artykuł ten, napisana przez Zadeikis'a, posła litewskiego w Waszyngtonie, p. t. „Zajęcie Wilna” (Seizure of Vilna”). W artykule tym poseł litewski

wmówić chce w amerykańskich czytelników, że Polacy nie mają żadnego prawa do Wilna, że mieszkańcy Wilna rasowo, kulturalnie i ekonomicznie złączeni byli zawsze z Litwą, a nie z Polską, i że Litwini nie za przestaną nigdy protestować przeciw okupacji Wilna przez wojsko polskie.

Maria Hempel - Gierdawa.

SAM NA SAM Z ŻYCIEM

Powieść

108

Czesi tworzą obozy junaków

Czesi przystąpili do tworzenia obozów junaków, które będą użyte do prac drogowych i melioracyjnych. Na zdjęciu: Grupa junaków przysięga na flagę.

Pożegnawszy się jak najserdeczniej z kapitanem i wyraziwszy mu swoją wdzięczność za opiekę, wszystkie trzy wraz z panem Kossowskim znaleźliśmy się na starym gruncie, w nieopisanym zgiełku i tłoku. Nigdzie nie widziałam zgromadzonych w jednym miejscu tylu typów twarzy ludzkich, co tutaj. Począwszy od murzyna, skończywszy na wybladym albinosie.

W Marsylii spędziliśmy razem cały dzień. Wieczornym pociągami, po załatwieniu wszystkich formalności, pan Kossowski i Marysia, odjechali do kraju. Dałam im mój adres w Genewie. Marysia długo ścisnęła mnie i całowała płacząc serdecznymi łzami: nie mogła oderwać się ode mnie. Ja byłam tak wzruszona, że nie byłam w stanie wypowiedzieć ani jednego słowa. Uderzyła we mnie nowa bolesna fala nostalgii, na myśl, że tych dwoje tak prędko znajdzie się w Polsce. Rozstanie z Marysią było dla mnie ciężkie, tak bardzo ciężkie, jak gdyby ona była nie Marysią, a moją małą Mają. Przywiązałam się do niej mocno, pokochałam szczerze i głęboko, wiedziałam, że będzie mi tego dziecka brak niesłychanie. Mała obiecała mi, że będzie do mnie często pisać.

Jakaż to znikoma dla mnie pociecha! Pociąg ruszył. Zostałam sama na peronie. Znowu sama zupełnie na świecie. Sama.

Pociąg już dawno zniknął mi z oczu, a ja wciąż jeszcze stałam bez ruchu i patrzyłam w przestrzeń, w której zginął.

Raptem poczułam, że ktoś lekko trącił mnie w ramię i usłyszałam słowo:

— Madame...

To odezwała się rzeczywistość: Luiza. Sala przecież obok mnie. Zapomniałam o niej zupełnie. Tym razem trzeba było na coś się zdecydować.

— Chodźmy stąd — rzekłam do niej i skierowałam się przez dworzec na ulicę. Zaledwie znalazłyśmy się wśród tłumu przechodniów, gdy wpadł mi w uszy przeraźliwy krzyk gawiedzi:

— Wydanie nadzwyczajne! Wydanie nadzwyczajne! Ujęcie największego handlarza żywym towarem Brageton! Wydanie nadzwyczajne!

Zmartwiałam. Same okoliczności przysły mi z pomocą. Spojrzałam na Luizę. Była biała i nie mogła kroku postawić naprzód. Wzięłam ją pod ramię, wsadziłam do taksówki i pojechaliśmy do hotelu.

Następnego dnia zgłosiłam na policję moje zeznanie w sprawie Bragetona, a wieczorem wyjechałam z Luizą

do Lion. Okazało się, że ma ona tam starą ciotkę. Odnalazłyśmy ją nie bez trudu. Ucieszyła się ogromnie na widok Luizy, płakała z radości i dziękowała Bogu i mnie, że ją do niej sprowadziłyśmy. Staryszce więcej, zdaje mi się chodziło o nią samą niż o odnalezioną Luizę, bo powtarzała bez przerwy radośnie: Nie będę sama, nie będę sama.

Nie biorę jej tego za złe. Rozumiem ją aż nadto dobrze!

Luizie zakazałam przyznawać się do znajomości z Bragetonem, powiedziałam jej, że gdyby się zdradziła z tym, czeka ją długoletnie więzienie. Mam wrażenie, że nastraszyło ją to dostatecznie.

W Lion pozostałam dwa dni: zapisałam Luizę do pierwszorzędnej szkoły kroju i szycia, opłaciłam kurs, a starej ciotce zostawiłam pieniądze na życie, zapewniając, że o ile tylko ze szkoły będę miała dobre o Luizie wiadomości, stale miesięcznie otrzymując pieniądze na utrzymanie, póki Luiza nie założy sobie własnej pracowni sukien. Stara ciotka dziękowała mi ze łzami w oczach, nie pojmując zupełnie dlaczego w stosunku do nich jestem tak wspaniałomyślna, i obiecała, że będzie bardzo starannie doglądać Luizę w pracy i otoczy ją najlepszą opieką.

Udałam się jeszcze do proboszcza parafii, w obrębie której mieszkała ciotka Luizy. Przekonawszy się, że jest to ksiądz na wysokości swego zadania, opowiedziałam mu historię Luizy i prosiłam, aby w dyskretny i umiejętny sposób rozłożył specjalną nad nią opiekę i starał się wprowadzić ją naprawdę na dobrą drogę.

Załatwiwszy to wszystko ze spokojem wyjechałam do Genewy.

Pomimo bezgranicznego smutku i bez promienia przyszłości, mogłam powiedzieć, że poczułam się szczęśliwą, gdy znalazłam się w pensjonacie kochanej pani Variboni!

Jakże ta najlepsza, najzaciejsza na świecie kobiecina witała mnie radośnie, jak nie mogła nacieszyć się moim widokiem, jak co chwila dziękowała Bogu za moje cudowne ocalenie.

Odkąd przeczytała w gazetach wiadomość o Bragetonie nie spała ani jednej nocy, oplakując mój nieszczęsny los!

Długo opowiadałam jej moje okropne przygody, nie mogłam bowiem opuścić najmniejszego szczegółu, a biedaczka — tak jak wspominałam — dostała gorączkę

z wrażeń i kompletnie chora położyć się musiała do łóżka.

Widziałam gazety opisujące aresztowanie Bragetona i jego zbrodnicze życie. Naturalnie nie posiadał żadnego majątku. Natomiast posiadał kilka paszportów! Wiadomych ofiar jego niecznego rzemiosła liczono 14, za które wzięł grube pieniądze. W związku z nim aresztowano cały szereg osób, zamieszanych w tę aferę. Okazało się, że była to cała szajka znakomicie zorganizowana na skalę wszechświatową. Aresztowani zostali wszyscy ze spelunki w Marsylii, jak również kilku marynarzy z załogi „Atlantyku”. Jednym z dowodów, potwierdzających prawdziwość moich zeznań, był ten szczegół, że odnaleziono w zakamarkach tego statku kajutę-komórkę, w której — jak opisałam — stwierdzono istnienie czynionych przeze mnie znaków, którymi z Marysią liczyliśmy mijające dni.

Taka więc ponura i okropna była historia mojego niefortunnego narzeczeństwa!

28 sierpnia 1924 r.

Otrzymałam list od Marysi! Wklejam go tutaj, jako cząstkę tej słodkiej dziewczuszki, z którą na życie całe czuję się związana nierozdzielnie.

„Najukochańsza pani,

a właściwie moja druga kochana Mamusi!

Jestem bardzo szczęśliwa, że jestem w domu! Mamusia moja już bardzo ciężko chorowała z tęsknoty za mną i rozpacz. Tatus schudł zupełnie i nie mógł wcale pracować. Teraz są tak szczęśliwi, że sami nie wiedzą, co robić z tego szczęścia. Mamusia ostatnie grosze dała na Mszę Św. na podziękowanie Boży za moje ocalenie i za ubłaganie wszystkich łask i bardzo dużo szczęścia dla Pani. Rodzice wiedzą i od pana Konsula i ode mnie jak wszystko było, i że gdyby nie Pani, to nigdy byłiby mnie już nie zobaczyli. Wszyscy troje codziennie będziemy się za Panią modlić. A moja Mamusia powiedziała, że na pewno Pan Bóg tak zrobi, że Pani będzie miała swoją własną córeczkę, która będzie dla Pani bardzo dobra i bardzo kochająca. Bo Mamusia mówi, że dobre dziecko to największe szczęście na świecie — więc dlatego Pan tego dziecka życzy. I my z Tatusiem także.

(d. c. n.)

ECHO ZE STOLICY

Życie Warszawy w kilku wierszach

Pałacowa sprawa zapewnienia bytu w Operze Warszawskiej, pozostaje wciąż bez rozwiązania.

Jak wiadomo, w ubiegłym roku Warszawską Operę otrzymywać miała od rządu subwencję. W związku z otwarciem nowego sezonu operowego, czynione są zabiegi, by subwencję tę wstawiono do nowego budżetu Min. Oświaty.

Należy nadmienić, że Opera korzysta w roku bieżącym z subwencji miejskich w wysokości 30.000 zł miesięcznie.

W chwili obecnej daje ona zatrudnienie 500 osobom spośród artystów i personelu technicznego. Tow. Przyjaciół Opery przedstawiło odpowiednie materiały w tej sprawie wicepremierowi Kwiatkowskiemu i ministrowi oświaty Świętosławskiemu.

W obrębie Starostwa Grodzkiego Śródmiejsko - Warszawskiego uporządkowano już 95 procent anten przez zastąpienie pojedynczych zbiorowisk.

Na peryferiach Starostwa, w szczególności na Powiślu, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, po uzyskaniu decyzji odraczającej założenie anteny zbiorowej, właściciele posesyji uporządkowali dotychczasowe urządzenia anten pojedynczych przez usunięcie anten zwisających od strony ulicy.

Ostateczne zakończenie akcji uporządkowania anten przewidziane jest w śródmieściu na marzec 1939 r.

W związku z projektowaniem przez Min. Komunikacji wybudowaniem w Mokotowie dworca osobowego linii radomskiej w okolicach ul. Madalińskiego między Al. Niepodległości i Kielecką, Kolo Przyjaciół dzielnicy Mokotów odbyło konferencję z przedstawicielami Zarządu Miejskiego.

Na konferencji tej przedstawiciele Kola Przyjaciół Mokotowa wypowiedzieli się jak najbardziej kategorycznie przeciwko projektowi Ministerstwa z uwagi na to, że projektowana linia kolejowa przecięłaby normalne połączenie między zachodnią i wschodnią częścią Mokotowa, spowodowałaby konieczność zmiany gotowych już planów zabudowy i utrudniła dalszą rozbudowę tej dzielnicy. Linia ta przebiegałaby przez zabudowane już ulice: Wężyka, Racławicką, Naruszewiczą, Odyńską, Ursynowską i Łowicką, co spowodowałoby konieczność budowy wiaduktów nad tymi ulicami lub głębokich wykopów, względnie burzenie istniejących już domów.

Wobec wagi tego zagadnienia dla Mokotowa, przedstawiciele Kola Przyjaciół Mokotowa zamierzają w dalszym ciągu interweniować w Min. Komunikacji i w Zarządzie Miejskim, uważając, że dworzec osobowy dla linii radomskiej może być w obecnej chwili umieszczony w sąsiedztwie projektowanej stacji towarowej na odcinku linii obwodowej, która przebiegać będzie przez południową część Mokotowa.

D. BRIZAIN.

Ostatni uczeń

Nadszedł dzień, kiedy panna Józefa, dłużej nauczycielka szkół powszechnych w najuboższych dzielnicach Paryża, musiała pożegnać swych uczniów i uczennice i przejść na emeryturę.

Zamieszkała w małym domku pod miastem i okrutnie tęskniła do ukochanej pracy.

Siedziała godzinami na ławce w miniaturowym ogródku, rozpamiętując kolejne, dawno minione etapy swego życia. Tyle ledwo wyszły z kołomyś młodych pokoleń przewinęło się przez jej ręce, że z konieczności musiały się zatrzeć w jej wspomnieniach. Natomiast miała przed oczami, jak żywa, dość liczną klasę, w której stawała pierwsze kroki jako młodzianka, początkująca nauczycielka.

Pośród gromady chłopców i dziewczyn kilkoro szczególnie wrażliwość w jej pamięć. Każde, jak to bywa u biedaków, miało wielką ilość młodszego rodzeństwa, które potem też uczyła panna Józefa, co sprawiło, że przez długie lata nie utraciła kontaktu z pierwszymi swymi wychowankami, a później, gdy dorodzi, wiedziała o losach niektórych z nich.

Otóż, teraz, u schyłku pedagogicznej kariery, zrodziła się w niej nagle gwałtowne pragnienie zobaczenia choć paru ówczesnych swych pupiłków.

Wystarała się o adresy i wysłała listy,

Krańcówki.

PEKNIĘTA SZYBA

Kłótnia matek.

Dawniej, w czasach, kiedy ludzie jeszcze nie wiedzieli, co to jest radio, sine ploty, sekwestrator i Sudety, kiedy miłość była praktykowana znacznie swobodniej niż obecnie, chociaż bez wielkiego szumu i specjalnych nazw, w czasach, kiedy ludzie poświęcali więcej czasu picciu wina, niż pracy, kiedy życie w ogóle było uproszczone, łatwe i dawało więcej okazji do zdobycia złota — w tych dawnych zamierzchłych czasach nie znano szyb.

Przynajmniej szklanych szyb. Czynności, dziś uważane za intymne, wykonywano wówczas w wesółym towarzystwie przyjaciół, względnie — gdy ktoś był bardziej wstydliwy — za kotarą, w wejściu zaś stał hebanowy niewolnik, pilnujący spokoju przebiegu dokonywanych czynności.

Obecnie posiadamy szyby szklane, przezroczyste lub matowe. Szyby dlatego wprowadzono, aby, zachowując w zamkniętym lokalu ciepło, dać jednocześnie dopływ światła. A dlatego zrobione jest przezroczyste, by móc podpatrywać, co robią bliźni. Zawsze bowiem, od wieków już, czynności innych były dla ludzi bardziej interesujące, aniżeli ich własne.

Szybkie wprowadzenie do powszechnego użytku szyb zostało, zapewne, spowodowane również gorącą agitacją wesółych młodych ludzi w wieku od 10 do 14 lat, którzy przed tym nie mieli w co rzucać kamieniami. Rzucenie kamieniem w kotarę nie dawało nigdy takiego brzęczącego efektu, jak wybite szyby.

Kiedy ludzie zorientowali się, że jednak przez szyby można ich podpatrywać, wprowadzono w użycie rolety, firanki, żaluzje itp. Tak więc okazało się, że jeden wynalazek pociąga za sobą inne. Podobnie jak w ślad za samolotami bombowymi wynaleziono działa przeciwlotnicze, jak za radioodbiornikami przyszły wyłaczniaki, tak właśnie w ślad za szybami przyszły rolety.

Może dlatego przyszły po szybach rolety, że nie wynaleziono szyb tak cudownych, przez które z pokoju można by patrzeć na ulicę, na podwórko czy do mieszkani

Kasjer magistracki podpalcaczem

Tajemnica częstych pożarów.

Z Wilna donoszą: Ubiegłej wiosny wybuchł pożar w domu letniskowym Ignacego Undro, kasjera Zarządu Miejskiego, w kolonii Magistrackiej. Dochodzenie wykazało, że pożar powstał na skutek podpalenia.

W wyniku dochodzenia pod zarzutem podpalenia aresztowano Ignacego Undro oraz niejakiego Leona Filipa, jego sąsiada, właściciela domów położonych obok posesji Undry w kolonii Magistrackiej. Wczoraj obaj wymienieni zasiedli na ławie oskarżonych.

Akt oskarżenia charakteryzuje Filipa, jako zawodowego podpalcacza. Jeden ze świadków, występujących w tym procesie, nazwał go nawet „dyrektorem podpalenia”. W r. 1931 — jak opowiada akt oskarżenia — Filip wybudował w kolonii Magistrackiej dom i zaasekurował go na 10.810 zł. Po upływie trzech lat, 27 września 1933 r. dom spłonął doszczętnie. Filip otrzymał a-

sekurację i wkrótce wybudował nowy dom, który zaasekurował na 27.000 zł.

W 1935 r. spłonął i ten dom. Powzięto przypuszczenie, że miało tu miejsce podpalenie. Dla braku dowodów jednak sprawa została umorzona i Filipowi wypłacono asekurację w wysokości 20.000 złotych.

Po upływie roku wybudował on trzy domy drewniane, zaś na działce obok niego pobudował się Undro, którego łączyły z Filipem zażyłe stosunki.

W kwietniu spłonął dom Undro i zarówno Undrę jak i Filipa aresztowano. Wyrok zapadnie dzisiaj.

— Ooo... o, ja nieszczęśliwa — skarżyła się nauczycielka — ruszyć się nie mogę... Wrócić mi się straszliwy reumatyzm... Ach, jak mnie łamie! Ach, jak mnie boli!

Musisz, Ksawerku, rozpalic ogień i zagotować kawę.

— Jeszcze czego! — obruszył się wychowanek.

— Ale, gdy mu głód dokuczył, zabrał się, klęcząc na czymś świąt stoi, do przygotowania śniadania.

— Musisz i mnie nakarmić — bełkotała panna Józefa.

— Ani myślę! Za niankę się nie godziłem.

Opiekunka powzięła plan.

— Udam — postanowiła — ciężką chorobę. Zdam się na jego łaskę i litość. Jeżeli się o mnie zatroszczy, będę wiedziała, że udało mi się obudzić drzemiacie na dnie duszy tego nieszczęsnego dobre instynkty.

Pewnego tedy ranka uszu, przewalając go się na posłaniu Ksawerego dobiegły głuche jęki.

— Ooo... o, ja nieszczęśliwa — skarżyła się nauczycielka — ruszyć się nie mogę... Wrócić mi się straszliwy reumatyzm... Ach, jak mnie łamie! Ach, jak mnie boli!

Musisz, Ksawerku, rozpalic ogień i zagotować kawę.

— Jeszcze czego! — obruszył się wychowanek.

— Ale, gdy mu głód dokuczył, zabrał się, klęcząc na czymś świąt stoi, do przygotowania śniadania.

— Musisz i mnie nakarmić — bełkotała panna Józefa.

— Ani myślę! Za niankę się nie godziłem.

Sfałszowany kwit na 2100 złotych

Jak zamożny wieśniak „splacił” dług.

Z Sanoka donoszą: Izidor Kielar, zamożny gospodarz na 17-morgowym gospodarstwie z Haczowa, powiat Brzozów, odpowiadał za podrobienie kwitu na kwotę 2100 złotych przed tutejszym Sądem Okręgowym. Tło sprawy przedstawia się następująco:

Kielar pożyczyciel przed paru laty u restauratora Piotra Matusza z Haczowa różne kwoty, które następnie po doliczeniu do nich zaległych i skapitalizowanych odsetek stworzył dług w łącznej kwocie 2100 zł. Na poczet tego długu wręczył Kielar kwotę 100 zł i zażądał kwitu. Od tego czasu Kielar sprawę spłaty długu już się nie zajmował, a indagowany przez Matusza oświadczył, że dług splacił i posiada na to kwit.

Licytacja wielkiej fabryki

nie doszła do skutku

Z Bydgoszczy donoszą: Miała się odbyć licytacja fabryki maszyn H. Loehnerta, będącej drugą poza „Kablem Polskim” największą fabryką w Bydgoszczy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, mając zapisaną pierwszą hipotekę w sumie 560.000 złotych jako zabezpieczenie udzielonej pożyczki, postanowił bowiem dopuścić do licytacji tego olbrzymiego przedsięwzięcia. Cena wywoławcza tego 2-milionowego obiektu wyznaczona została na 880.000 złotych. Jednakowoż na wyznaczonym terminie przed Sądem Grodzkim nie znalazł się ani jeden reflektant, wobec czego licytacja nie mogła dojść do skutku. Sędzia na skutek tego wyznaczył nowy termin na dzień 10 grudnia 1938 r., zaznaczając, że cenę wywoławczą obniża się do sumy 774.000 złotych.

Czy w następnym terminie znajdą się reflektanci jest bardzo wątpliwe. Prawdopodobnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie chce stracić pieniędzy, nie dopuści do sprzedaży tych czołowych zakładów przemysłu metalowego za bezcen i przypuszczał

nie będzie się starał sprzedać fabrykę Loehnerta z wolnej ręki. Fabryka Loehnerta, mimo likwidacji, już od kilku lat częściowo tylko jest uruchomiona i zatrudnia 150 ludzi, lecz przy obecnym stanie produkcji i braku kapitału obrotowego nie da się uratować sytuacji.

RADIO-KACIK.

CZWARTEK, 20 PAŹDZIERNIKA.

Warszawa I (Raszyn)

I inne Rozgłośnie Polskie.

15.00 Rozmowa technika z młodzieżą

15.15 „Nie mam ci na siebie włożyć” — dialog

15.30 Muzyka obiadowa — płyty

16.00 Wiadomości dziennika radiowego

16.15 „Idziemy do kopalni” — odczyt dla młodzieży

16.35 Koncert solistów — z Torunia

17.20 Zasady działania termozu — pogadanka

17.30 Recital śpiewaczy Al. Michałowskiego

18.00 Audycja dla młodzieży wiejskiej

18.30 O tytułach utworów muzycznych — gawęda

19.00 Koncert rozrywkowy w wykonaniu m. in. Kieprzy P. R. i in.

20.35 Audycja informacyjna: Dziennik wieczorny, wiadomości meteorologiczne, wiadomości sportowe. Nasz program na jutro

21.00 Jak wielkie są nasze kapitały? — odczyt

21.10 Koncert popularny w wykonaniu orkiestry

21.40 „Niepokój miliardera Shurmana” — fragment z powieści Andrzeja Struga pt. „Miliardy”

22.00 Chór i zespoły wokalne opery „La Scala” w Mediolanie — płyty

22.55 Przegląd prasy, ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, komunikat meteorologiczny

23.05 Koncert muzyki polskiej

Łódź, jak Raszyn, oraz:

14.00 Muzyka obiadowa — płyty

15.30 Muzyka obiadowa — płyty

18.00 „Łódź przyszłości” — pogadanka

18.10 Śpiewa chór Dana — płyty

18.25 Wiadomości sportowe lokalne

22.00 Pogadanka gospodarza: „Nowe bruki, nowe ulice”

22.10 Koncert żyweń

23.05 Zakończenie audycji

— Dasz mi więc umrzeć z głodu?..

Spojrzał na nią ponuro. Chętnie byłby ją uduślił, lecz zatajona, tłąca się w głębi iskierka rozpalila się na chwilę czymś, zbliżonym do współczucia.

— Pamiętaj, jak byłeś mały i ja cię nie raz poilał lyżeczką? — wspominała chora.

— Co to jednak za szczęście, że mam cię przy sobie — mówiła z trudem po paru dniach. Będziesz się mógł poszczycić, że uratował komuś życie! Lany na twoim miejscu, byłby uciekł gdzie pieprz rośnie, a ty zostałeś. Zawsze wiedziałam, że masz dobrą naturę. Jeszcze w szkole, choć byłeś ostatnim uczniem. Byłam pewna, że kiedyś będą z ciebie ludzie. Jesteś ordynarny i mrukowaty, to prawda, lecz to tylko pokrywka. W gruncie rzeczy jesteś lepszy od niejednego świętoszka.

Dziwne wrażenie sprawiała na nim te słowa. Było mu i miło i wstyd ich słuchać.

— Czyżbym naprawdę był dobry? Czy to możliwe? — kołatało w nim pełne zdumienia niedowierzanie.

Nie domyślał się, że mądra gra starej nauczycielki wydobywa na wierzch przyspane rumowiskiem walory, których istnienia w własnej duszy nigdy nie byłby przypuszczał.

Wreszcie panna Józefa osądziła, że już wyzdrowieć.

Kiedyż nareszcie będzie miała siły wstać? — odezwała się któregoś dnia. — Przeze mnie nie możesz szukać pracy, mój drogi, bardzo mnie to dreczy.

Co za szczęście! Ksa. ery nie zachnął się na wspomnienie o pracy.

Odtąd choroba poczęła szybko ustępować.

— Czuję się o wiele lepiej — mówiła rzekoma reumatyczka. Mogę doskonale zostać sama przez kilka godzin. Idź, mój kochany, rozejrzyj się. Dosyć się dla mnie poświęciłeś.

Zakończenie nasunęło się wkrótce. Ksawery, powróciwszy z wędrowki, oznajmił po tygodniu, że został przyjęty do sąsiedniej fabryki.

— Wstępuję od jutra — dodał. — Chętnie ci pozwolę dalej z sobą mieszać — zaproponowała nauczycielka. Zawałał się, nie mogąc dobrać słów.

Niemieżliwie — oświadczył — i po znamieną jedną robotnicę stamtąd. Zmówili się i wczoraj dałem na zapowiedzi.

— To świetnie — uradowała się opiekunka — Ale przypominaj sobie co mówiłam w szkole do tych, co mieli w domu taką siostrzyczkę?

— „Przyprowadź ją z sobą”, mówiła pani „Dam jej cukierków”.

— Więc właśnie, Ksawery, zrobisz teraz to samo z żoną. Poznam się z nią, uściśkam i powiem, jakiego będzie miała dobrego męża.

Nazajutrz, starym zwyczajem, nauczycielka wyprowadziła do drzwi swego ucznia. Pożegnała się tak, jak ongiś w szkole bez szumnych słów:

— Bądź zdrow, mój chłopce.

— Do widzenia pani. — Tl. Kw.

PIĄTEK, 21 PAŹDZIERNIKA

Warszawa I (Raszyn)

I inne Rozgłośnie Polskie.

6.30 Pieśń poranna

6.35 Muzyka z płyt

7.00 Dziennik poranny

7.15 Muzyka z płyt

7.45 Gimnastyka

8.00 Audycja dla szkół

8.10—11.00 Przerwa

11.00 Audycja dla szkół

11.25 Koncert orkiestry mandolinistów — z Wilna

11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa

12.03 Audycja południowa

13.00—15.00 Przerwa (programy lokalne)

15.00 Zagadka dźwiękowa dla młodzieży — z Krakowa

15.15 Poradnik sportowy

15.25 Muzyka obiadowa w wykonaniu małej orkiestry Polskiego Radia

16.00 Wiadomości dziennika radiowego

16.05 Wiadomości gospodarze

16.15 Rozmowa z chorymi — ze Lwowa

16.30 Rymy dziecięce, pieśni narodowe i pieśni żalnierskie

16.50 Społeczeństwo ptaków — pogadanka (z Poznania)

17.00 Miniatury kwartetowe w wykonaniu kwartetu smyczkowego Rozgłośnia Krakowskiej

17.45 Skrzynka techniczna

18.00 Audycja dla wsi

18.30 Słuchowisko „Maria” — Antoniego Maleszewskiego (z Wilna)

19.30 Koncert rozrywkowy — z Poznania

20.35 Audycja informacyjna: Dziennik wieczorny, wiadomości meteorologiczne, wiadomości sportowe. Nasz program na jutro

21.00 Występ chóru Polskiego Radia

21.15 Koncert symfoniczny z Filharmonii Warszawskiej

22.30 Nowe przemiany poezji polskiej — szkice literackie (z Krakowa)

22.45 Muzyka z płyt

22.55 Przegląd prasy, ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, komunikat meteorologiczny

23.05 Wiadomości z Polski (w języku obcym)

Łódź, jak Raszyn, oraz:

5.30 Pieśń poranna

5.35 Godzina wspomnień i zapomniane melodie — 6.35 Muzyka z płyt

14.00 Utwory Feliksa Mendelssohna — płyty

14.50 Łódzkie wiadomości giełdowe i odczytanie programu

17.45 Literatura przez mikrofon dla wszystkich: „Szabla na kilimnie” — Stan. Rachwałowski

18.00 Najpiękniejsze melodie z komedii muzycznej „Peppina”

18.25 Wiadomości sportowe lokalne

22.45 Muzyka z płyt

23.05 Zakończenie audycji

SPORT.

Z Cieszyna do Bogumina POBIEGNIĘ SZTAFETA LEKKOATLETÓW

Polski Związek Lekkoatletyczny postanowił dla zainaugurowania przyłączenia Śląska Zaolzańskiego do Macierzy urządzić w dniu Święta Niepodległości, 11 listopada, wzorem sztafety z ogniem olimpijskim, bieg sztafetowy Cieszyn — Bogumina (30 km) w odcinkach jedno-kilometrych. Zamiast zwykłej paterki za-wodniczy nieść będą miniatyrkę słupa granicz-nego.

Kłopoty Warszawianki Z B. GRACZĄ A POLONIĄ KARWIŃSKĄ.

W związku z pismem K.S. Warszawianka w sprawie uznania zawodnika Polonii karwińskiej, Stonawskiego, jako niestowarzyszonego (skutkiem czego mógłby on być natychmiast

zostaną wcielone do okręgu śląskiego.

Śląski Okręgowy Związek Hokeja Lodowego postanowił wcielić kluby zaolzańskie w szeregi okręgu śląskiego z jednoczesnym zwolnieniem ich od płacenia składek na przeciąg jednego roku.

W najbliższych dniach odbyć się ma na te-renie Śląska Zaolzańskiego konferencja w powyższej sprawie.

Stale komunikaty śniegowe przed sezonem narciarskim.

Karpacka Komisja Śniegowa i Lawinowa w Krakowie podaje do wiadomości, że w nadcho-dzącym sezonie zimowym komunikat śniegowy T.K.N. i P.I.M. ogłaszany będzie przez Ligę Popierania Turystyki (biuletyn drukowany)

Komunikat czwartkowy w tłumaczeniu nie-mieckim będzie przesyłany do Bytomia, Gliwic, Opola, Wrocławia, Berlina, M. Ostrawy, Pragi, Berna, Koszyc, Wiednia i Budapesztu. Ponad-to już obecnie poczyniono starania aby w ko-munikatach tegorocznych uwzględnić szereg

ważnych i ciekawych narciarskich punktów w Beskidach Śląskich na Śląsku Zaolzańskim.

Jako dodatki do komunikatu będą się ukazywały: a) poradnik kolejowy L.P.T. oraz ko-munikat drogowy T.K.N. dla automobilistów. W okresie zaś zawodów narciarskich FIS w

Zakopanem będzie się ukazywał codziennie spe-cjalny komunikat śniegowy w czterech języ-kach: polskim, niemieckim, francuskim i an-gielskim.

Blizsze informacje o organizacji obu komu-nikatów podamy do wiadomości narciarzy na łamach prasy przed rozpoczęciem sezonu zimo-wego.

Jedziemy do Warszawy na mecz z Norwegią.

Łódzki Okręgowy Związek Piłki Nożnej wspólnie z Robotniczym Towarzystwem Turystycznym organizuje w dniu 23 października pociąg popularny do War-szawy na zawody piłkarskie Norwegia — Polska.

Odjazd ze stacji Łódź Fabr. o godz. 6.37. Odjazd ze stacji Warszawa o godz. 19.50.

Koszta przejazdu łącznie z biletem wejścia na mecz wynoszą: miejsca stojące zł. 7,75, miejsca siedzące przed tryb. zł. 9,50; trybuna górna zł. 10. —; trybuna dolna zł. 12.

Blizszych informacji oraz zapisy przy-jmują Łódzki Okręgowy Związek Piłki Nożnej, ul. Narutowicza 30 oraz Robotnicze Towarzystwo Turystyczne ul. Południowa 28.

Budowa dróg uczci wieś rocznicę odzyskania Niepodległości

WARSZAWA, 20. 10. — Wysunięty w swoim czasie przez Ligę Drogową projekt uczczenia przez wieś 20-lecia odzyskania Niepodległości w ten sposób, by każda gmi-na wybudowała specjalny odcinek drogi — wejdzie w niedługim czasie w stadium reali-zacji. Wszystkie gminy wiejskie zostają wezwane odpowiednią odezwą do organi-zowania spółek drogowych, które pracują swą w okresie pomiędzy XX i XXV roczni-cą odzyskania Niepodległości uczczą w spo-sób trwały i niezniszczalny obie rocznice.

Sprawa ta będzie jednym z punktów porzadku dziennego posiedzenia rady głównej Ligi Drogowej, które odbędzie się w dniu 28 bm. Poza projektem uczczenia 20-lecia Niepodległości, na posiedzeniu dokonany zostanie wybór niektórych władz oraz od-czytane będzie sprawozdanie z działalności zarządu Ligi.

Jak należy organizować pomoc zimową? Chór do nianzy i pomocy z capstrzykam

WARSZAWA, 20. 10. — W związku z zainaugurowaniem w tych dniach akcji Po-mocy Zimowej na uwagę zasługuje, jak jest organizowana i jakie daje rezultaty analogiczna akcja w Niemczech. Pierwsza nie-dziela tegorocznej akcji w Berlinie (16 bm.) przyniosła w samej try-ty stolicy Rzeszy su-mę 820.000 RM (1.700.000 zł.), co stano-wi kwotę rekordową zbiórki dziennej. W

szeregach zbierających czynnych było 80 tysięcy osób. Od 7-ej rano ciągnęły ulica-mi pochody z capstrzykami, korowody w strojach regionalnych, na placach produk-owały się zespoły artystyczne, a w jednym z bardziej ożywionych punktów miasta wy-stępował nawet „chór kominiarzy“, budząc zrozumiałą sensację i przyczyniając się do

szybszego napełniania puszek.

W chwili obecnej Z. H. P. posiada ogół-em 63 nieruchomości, jak domy i schroni-ska, przystanie żeglugi śródlądowej itp. Naj-więcej nieruchomości przypada na woje-wództwa: śląskie, krakowskie i wielko-polskie.

W związku z wynikami tego losowania, któ-re Kraków uważa za krzywdzące dla siebie Zarząd krakowskiego Związku okręgowego wy-stąpił pod adresem PZPN-u z poważnymi za-rzutami, co do zorganizowania meczu w dniu

13-go listopada br. we Lwowie, powołując się m. in. na fakt, iż we Lwowie warunki tereno-we i atmosferyczne w tym czasie nie sprzyjają już normalnemu urzędowaniu jakiegokolwiek po-ważniejszej imprezy piłkarskiej, że Lwów był w tegorocznych rozgrywkach o puchar Polski dwukrotnie już gospodarzem, zaś Kraków ani razu, Kraków ponadto w zeszłorocznych roz-grywkach w tej samej konkurencji nie był też ani razu gospodarzem.

Jak widać z powyższego, piłkarstwo krako-wskie nie cieszy się specjalnymi względami w warszawskim PZPN'ie.

Na wczorajszym zebraniu zarządu WOZB uchwalony został sensacyjny wniosek, który rozpatrywany będzie przez najbliższe walne zebranie PZB.

Wniosek ten domaga się powiększenia w warszawskiej klasie A liczby klubów do 8-miu (obecnie — 6). Wniosek ten motywowany jest: 1. spaceniem szeregu wyników w dotych-czasowych rozgrywkach 2. koniecznością zmniejszenia liczby klubów B.

Wniosek ten domaga się powiększenia w warszawskiej klasie A liczby klubów do 8-miu (obecnie — 6). Wniosek ten motywowany jest: 1. spaceniem szeregu wyników w dotych-czasowych rozgrywkach 2. koniecznością zmniejszenia liczby klubów B.

Kraków wnosi pretensje wobec wyznaczenia Lwowa na rozgrywkę o puchar

Zarząd PZPN-u przeprowadził losowanie miejsca finału o puchar Polski pomiędzy repre-zentacjami Lwowa i Krakowa. Losowanie wypa-dło pomyślnie dla Lwowa. Finał o puchar Pol-ski odbędzie się 13-go listopada we Lwowie, a więc w tym samym dniu, w którym reprezen-tacja Polski grać będzie z Irlandią w Dublinie.

W związku z wynikiem tego losowania, któ-re Kraków uważa za krzywdzące dla siebie Zarząd krakowskiego Związku okręgowego wy-stąpił pod adresem PZPN-u z poważnymi za-rzutami, co do zorganizowania meczu w dniu

Ciekawy wniosek bokserów warszawskich na walne zebranie PZB

Na wczorajszym zebraniu zarządu WOZB uchwalony został sensacyjny wniosek, który rozpatrywany będzie przez najbliższe walne zebranie PZB.

Wniosek ten domaga się powiększenia w warszawskiej klasie A liczby klubów do 8-miu (obecnie — 6). Wniosek ten motywowany jest: 1. spaceniem szeregu wyników w dotych-czasowych rozgrywkach 2. koniecznością zmniejszenia liczby klubów B.

Prowadzi porucznik Batog... Mistrzostwa Armii w pięcioboju nowoczesnym

Toczą się obecnie w Warszawie zawody w pięcioboju nowoczesnym o mistrzostwo Armii. Dotychczas rozegrano trzy konkurencje, a mia-nowicie:

Strzelanie: 1) ppor. Czerniewski 190 pkt., 2) ppor. Gawlik 186 pkt., 3) por. Korzeń 183 pkt., 4) kpt. Mieliński 182 pkt., 5) ppor. Duszyński 181 pkt., 6) por. Aleksyński 181 pkt.

Jazda konna: 1) por. Miś (WKS Lubliniec) 2) por. Batog (WKS Smigły), 3) por. Działan (WKS Chełmno), 4) ppor. Czerniewski (WKS Przemysł), 5) ppor. Kocharński (WKS Legia

Sport w kilku słowach.

— Sprawa meczu zapaśniczego Łódź — Rzym stała się znów aktualna. Mecz odbędzie się najprawdopodobniej w Łodzi w dniu 7 li-stopada. Upřednio zapaśnicy włoscy stoczyć mają w dniu 5-go listopada w Poznaniu, ja-ko reprezentacja Italii, mecz międzypaństwowy z reprezentacją Polski.

W związku ze stratami materialnymi, na ja-kie został narażony Łódzki Okręgowy Związek Atletyczny wskutek zbyt późnego odwołania meczu Zarząd, związku zwrócił się do Polskie-go Zw. Atletycznego o pokrycie poniesionych wydatków w sumie 450 zł.

— Po meczu międzynarodowym Łódź — Rzym, odbędzie się w Łodzi w dniu 20 listopada mecz z Królewem.

— Łódzki Okręgowy Związek Atletyczny wy-wiślał się z organizacją mistrzostw zapaśni-czych Polski w stylu wolno - amerykańskim b. dobrze. Jak się dowiadujemy, w roku przy-szłym mistrzostwa w tym stylu również mają być powierzone Łodzi.

Zdobywcy tytułów mistrzów Polski w po-szczególnych wagach otrzymali następujące nagrody: mistrz wagi koguciej Szuraj (śląski) otrzymał nagrodę prezesa ŁOZA inż. Malinow-skiego, mistrz wagi półciężkiej Kulesza (Łódź) otrzymał nagrodę prezesa honorowego ŁOZA re-jenta Rzewskiego, mistrz wagi lekkiej Kul-gowski (śląski) nagrodę wojewody Józefowskiego mistrz wagi półśredniej Szajewski (Warszawa) nagrodę konsula Monitza, mistrz wagi średniej Bajorek (Kraków), nagrodę konsula Maksa Kona, mistrz wagi półciężkiej Krysmalski (śląski) — nagrodę kierownika Okr. Urzędu WF i PW płk. Kurka, mistrz wagi ciężkiej Ja-kubowski (Łódź) — nagrodę dyr. J. Wolczyń-skiego.

Zatelefonuj zaraz

Nr. 182-48 lub 102-29

a otrzymywać będziesz „ECHO“ od jutra w do-mu. Prenumeratę zamawiać można poczynając od każdego dnia mie-siaca

JUBILEUSZ 15-LECIA POLSKIEJ YMCA.

8 grudnia, w dzień YMC, odbędzie się we wszystkich ogniskach polskiej YMCA uroczyste obchody, związane z 15-leciem ist-nienia. Z okazji jubileuszu wydane zostanie pamiątkowa księga, obejmująca całokształt działalności YMCA.

NOWE DOMY HARCERSKIE. Uroczystość w Cieszynie.

Ostatnio ukończono budowę trzech no-wych domów harcerskich w Mikuszowicach k. Bielska, Ścisnu nad rzeką Tanew oraz w Cieszynie Wschodnim. Dom w Cie-szynie będzie uroczystości poświęcony w dniu Święta Niepodległości.

W chwili obecnej Z. H. P. posiada ogół-em 63 nieruchomości, jak domy i schroni-ska, przystanie żeglugi śródlądowej itp. Naj-więcej nieruchomości przypada na woje-wództwa: śląskie, krakowskie i wielko-polskie.

Dziś, jutro i pojutrze o godz. 8.15 wiecz. w zasłużonym powoźniku piękna sztuka K. H. Ros-tworowskiego „Przeprowadzka“ w wybornym wy-konaniu: Gostawski, Płutnicki, Zychowski, Arnold, Płutnicki, Mroziński, Urbanowski, Winawera i reżysera sztuki Br. Dąbrowskiego.

Dziś, jutro i pojutrze o godz. 8.15 wiecz. w zasłużonym powoźniku piękna sztuka K. H. Ros-tworowskiego „Przeprowadzka“ w wybornym wy-konaniu: Gostawski, Płutnicki, Zychowski, Arnold, Płutnicki, Mroziński, Urbanowski, Winawera i reżysera sztuki Br. Dąbrowskiego.

Życie ekonomiczne

BAWELNA.

Notowania z dnia 19 października.

NOWY JORK: loco 8.55, listopad 8.29, grudzień 8.26—8.27, styczeń 8.21, luty 8.18, marzec 8.16, kwiecień 8.06, maj 7.96, czerwiec 7.89, lipiec 7.83, sierpień 7.74, wrzesień 7.65, październik 7.57

LIVERPOOL: loco 5.16, październik 4.82, li-stopad 4.82, grudzień 4.80, styczeń 4.79, luty 4.78, marzec 4.78, kwiecień 4.76, maj 4.74, czerwiec 4.72, lipiec 4.70, sierpień 4.65, wrzesień 4.62, paździer-nik 4.58

Egipska (Sakell): loco 8.14

Upper: loco 6.45, październik 6.29, listopad 6.29, styczeń 6.29, marzec 6.29, maj 6.28, lipiec 6.27, wrze-sień 6.27

BREMA: loco 10.22, grudzień 9.52, styczeń 9.53, marzec 9.64, maj 9.66, lipiec 9.70, październik 9.56

Waluty, dewizy i akcje

DALSZA POPRAWA KURSÓW PAPIERÓW PAŃ-STWOWYCH.

Obroty papierami państwowymi były ożywione, przy ogólnej poprawie kursów.

W grupie premiów po ustalonych cenach obie-gały Dolarówka i 3-proc. Poż. Inwestycyjna 1 em. 2 emisja tejże podniosła się o 12 groszy, a serie 2 emisji o 63 grosze na skutek.

W grupie innych papierów państwowych tenden-cja była również mocniejsza.

Po wyższych o 0.25 procent cenach nabywano 4 i pół proc. Państw. Poż. Wewnętrzna i 5-proc. Poż. Konwersyjną, 4-proc. Poż. Konsolidacyjną zaś zwyk-łowała o 0.50 procent.

Listy i obligacje banków państwowych, jak zwy-kle, zmian kursowych nie wykazywały.

PRYWATNE PAPIERY LOKACYJNE — BEZ WIEKSIŹYCH ZMIAN.

Rozmiary obrotów listami zastawnymi były śre-dnie, w oficjalnych transakcjach ukazało się pięć gatunków listów.

W grupie stolecznej 4-proc. Ziemię w War-szawie oraz 4 i pół proc. Ziemię w Warszawie zy-skały po 0.25 proc., 3-proc. Przemysł Polski utrzymały się na ustalonym poziomie, a 5-proc. m. Warszawy 1933 r. kształtowały się słabiej o 0.25 proc.

Grupa prowincjonalna reprezentowały 5-proc. m. Łodzi 1933 r., które były droższe o 0.50 procent.

PAPIERY PROCENTOWE.

Poż. Inwestycyjna 1 emisji 84.00, 2 emisji 85.00, 2 emisji serie 95.38, Dolarówka 3 serii 43.00, Konso-lidacyjna 1936 r. 67.50 (drobne), Konwersyjna 1924 63.00 (drobne), Państw. Wewn. 1937 66.00 (drobne), 7% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83.25

8% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 94.00

7% L. Z. Banku Gosp. Krajowego 2—7 em. 83.25

8% L. Z. Banku Gosp. Krajowego 1 emisji 94.00

7% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 2—3 em. 83.25

8% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 1 emisji 94.00

5½% L. Z. Banku Gosp. Krajow. 1 emisji 81.00

5½% L. Z. Banku Gosp. Krajow. 2—7 em. 81.00

5½% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 1 emisji 81.00

5½% Obl. Kom. B. Gosp. Kr. 2—3 i 3N em. 81.00

5% Obl. konw. Polskiego Banku Kom. 2 em. 70.00

5% Obl. konw. Polskiego Banku Kom. 3 em. 76.00

5% Obl. konw. Polskiego Banku Kom. 4 em. 76.00

5½% Obl. konw. Polskiego Banku Kom. 5 em. 75.00

5½% Obl. (gw.) Polskiego Banku Kom. 6 em. 81.00

8% L. Z. Tow. Kred. Przemysł. Polskiego 91.00

Ziemię w Warszawie 1924 r. (gwar.) wartość ku-ponu 77.81, Ziemię w Warszawie 5 serii 64.00, 6 serii 54.25, m. Warszawy 1933 r. 74.63 (drobne), m. Łodzi 1933 r. 66.00

WIEKSIŹE ZAINTERESOWANIE AKCJAMI.

Przebieg zebrań giełdy akcyjnej był dość oży-wiony, w oficjalnych transakcjach zanotowano ogół-em 8 gatunków papierów dywidendowych. Kursy kształtowały się przeważnie zwykłowo.

Akcje Banku Polskiego obiegły po cenie nie-zmienionej, akcje Banku Zachodniego natomiast pod-niosły się o 50 groszy na skutek.

Bank Polski 126.00, Bank Zachodni 38.00, Węgł. 36.25, Lilpop 89.00, Modrzyń 21.75, Ostrowiec 54.50

serii B 64.25, Starachowice 44.40, Haberbusch 54.50

GIEŁDA ZBOŻOWA.

WARSZAWA, 20. 10. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej - towarowej za 100 kg. za towar standar-towy lub średniej jakości, paritet wagon Warsza-wa, w handlu hurtowym przy dostawie bieżącej:

— Pszenica czerwona szklista 22.25 — 22.75, jedno-lita 21.00 — 21.50, zbirana 20.50 — 21.00, żyto 1 st. 14.50 — 15.00, młka pszenna gat. I wyc. 30-proc. 39.50 — 42.50, 50-proc. 36.00 — 39.00, młka żytnia gat. I 50-proc. 25.25 — 26.00, 65-proc. 23.50 — 24.50, młka razowa 95-proc. 19.00 — 19.50

POZNAN, 20. 10. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej - towarowej w Poznaniu.

Ceny orientacyjne: pszenica 19.00 — 21.50, żyto 13.50 — 14.00, młka pszena gat. I wyc. 30-proc. 37.00 — 39.00, 50-proc. 34.25 — 36.75, młka żytnia gat. I 30-proc. 24.75 — 26.00, 65-proc. 22.50 — 24.00

ŁÓDŹ, 20. 10. — Giełda zbożowa notuje za 100 kg: pszenica jednolita 20.75 — 21.25, zbirana 20.50 — 20.75, żyto 1 stand. 14.75 — 15.00, gryka 19.25 — 19.75, kasza gryczana 35.50 — 36.50. Reszta cen bez zmiany. Uspokojenie ogólne spokojne.

ODJAZD AUTOBUSÓW ŁWÓD do PIOTRKOWA I SULEJOWA

Z dworca przy ul. Wólczańskiej 232.4 odchodzi o godz. 6.00, 7.30, 8.30, 9.30, 11.00, 13.30, 15.00, 16.30, 18.00, 20.00 i 21.00.

Dogodne połączenia do Krakowa i Katowic.

Co nas po pracy rozveseli?

CASINO: — Granica.

CORSO: — Za cudze winy

EUROPA: — Złotowłosa.

GRAND KINO: — I. Śląsk Z... laski wraca do Macierzy; II. Paweł i Gaweł.

IKAR: — Ludzie z żółtka.

JAR: — Na scenie: Z kobietą trudna rzecz; na ekranie: Król Broadway'u.

METRO: — Podwójne wesele.

MIMOZA: — Książę i żebrak.

OSWIATOWE: — Nieznośna dziew-czyna. II. W cieniu samotnej sosny.

PALACE: — Córka znachora.

PRZEDWIOSNIE: — Arena życia.

RIALTO: — Ubóstwana.

RAKIET: — Ośma żona Sinebredo-go.

SLONCE: — Nieznośna dziewczyna. II. W cieniu samotnej sosny.

STYLOWY: — Alarm w Pekinie.

TON: — Gasparone.

ZACHĘTA: — „Moje szczęście to ty“.

Miłość jest ptakiem wybrednym... WIARA MAŁŻONKÓW W SIEBIE jest podwaliną szczęśliwego pożycia

Małżeństwo powinno być jak otwarta księga życia, w której oboje małżonkowie czytają, bez uczucia wstydu.

Najpewniejszą i jedyną właściwą podwaliną małżeństwa jest wiara małżonków w siebie i wspólny szacunek. Małżeństwa rozbijają się z chwilą kiedy jedno i drugie ginie.

Najlepsze małżeństwa to te właśnie, w których miłość wyczuwa się bez słów.

Taka miłość działa uszczęśliwiająco. Miłować się to znaczy stawiać się jeden dla drugiego fundamentem dla przyszłej generacji.

Nagradzać należy odwagę dzieci do wypowiedzenia prawdy. Kłamstwo bowiem jest często raczej strachem przed karą, aniżeli oznaką złego charakteru.

Dla dorastających dzieci stać się więcej przyjacielem, aniżeli wychowawcą. Tylko wówczas bowiem utrzyma się cugle wychowania w rękę, jeżeli nie będzie się groziło, ale przemawiało w odpowiednich słowach do wrażliwego na punkcie honoru, poczucia dorastających dzieci.

Nie sprzeczać się nigdy w obecności dzieci z żoną co do ich wychowania. Dzieci wszystkie sprzeczki wykorzystują dla swych celów.

Dziecko wychowuje się najlepiej wśród rodzzeństwa. Jedno dziecko staje się bardzo często egoistą, tak wobec rodziców jak wobec społeczeństwa.

Nie gniewaj się na nową suknię twojej żony. Czyż nie jest to raczej dowód jej miłości dla ciebie? Przecież nie swoim

koleżankom, a właśnie tobie pragnie się ona podobać.

Bądź pobłażliwy dla wad i słabości twojej żony, a ona i twoich słabostek nie będzie wyciągała na jaskrawe światło dzienne.

Miłość jest ptakiem wybrednym, który śpiewa tylko o swojej godzinie i ściele gniazdko na drzewie, które samo obierze.

Miłość jest rodzajem religii. Kto często zmienia bożyszcze swoje, ten jest apostatą, albo poganinem.

Odwagi potrzeba, aby zapytać: „co cię boli?” Potrzeba miłości, aby nie spytały, odgadnąć mękę.

Miłość małżeńska jest kwiatem potrzebującym samotności i cienia.

Przebywając ustawicznie na otwartym powietrzu i słońcu, więdną.

Miłość potężna jest jak śmierć... Ludzie, imiona, względy wszelkie nikną w jej oczach. Dla dwójki kochających się nie ma świata poza nimi, nie ma prawa oprócz ich uczucia. Lecz czy mężczyzna kiedy tak kochać może? Nie — trzeba,

ażby miłość kobiety oblała go płomieniem i zaszczerpiła mu swój ogień. Z posagu tego musi ona stworzyć nową istotę — taką, o jakiej marzyła. Miłość wszystko może, jest niewyciężona...

Bardzo ważnym dla szczęścia małżeńskiego to fakt, aby mąż dla żony swej był równie miłym

jakim się stara być dla żon innych ludzi.

Dziecko jest to „coś”, co rodzinę czyni szczęśliwą, miłość silniejszą, cierpliwość bardziej wytrwałą. Co noc przedtę, a dni skracają, co ręce czyni bardziej pracowitymi, kieszeń lżejszą, a odzież rodziców bardziej wytartą, co łatwiej jednakże każe zapominać o przeszłości a jaśniej spoglądać w przyszłość.

Nad wszystkie stany, nad wszelkie godności, Nad wszelkie dary Nieba i ziemi dostatki, Nad wszelkie urojone tytuły — wielkości, Stokroć wyższe, stokroć świętsze jest: **Imię matki.**

— powiada słusznie poeta.

Niech amerykańscy dziennikarze szukają lepiej biedy u siebie!

Jedno z pism polskich wychodzących w Ameryce pisze:

„Co pewien czas jakaś ukryta ręka rozpoczyna świeżą serię oskarżeń i fałszów o

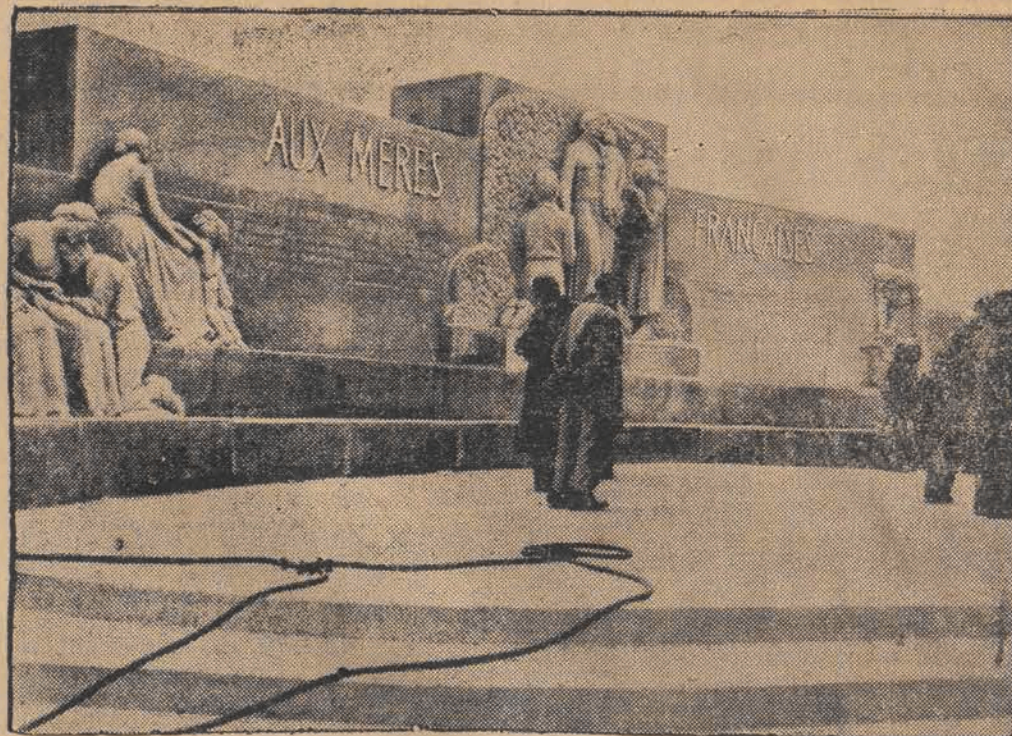
Polsce. Prasa amerykańska nie zadaje sobie trudu, aby zbadać dokładnie sytuację, lecz drukuje każdy nonsens, byle miał jakieś cechy prawdopodobieństwa i był sensacyjny.

Pewien Amerykanin, który czytał artykuł w „Life”, wszystko przekonał, tylko jednego nie mógł zrozumieć, że służąca w Polsce dostaje 20 centów dziennie. W rzeczywistości dostaje ona 20 albo 30, albo 40 centów dziennie, a poza tym całe utrzymanie i mieszkanie, czasem jakiś prezent, a wreszcie jej pracodawca musi płacić za nią składki za kasę chorych i ubezpieczenie na starość. Jeśli się to wszystko zliczy, to wynosi to od 20 do 30 złotych miesięcznie.

Naturalnie nie jest dużo, ale inna jest wartość dolara tu, a inna w Polsce. Nie rozchodzi mi się nigdy o to, ile ja zarabiam, tylko, co za te pieniądze mogę kupić.

W Virginii np. robotnik na farmie otrzymuje 75 centów, lub dolara dziennie. A co on może za te pieniądze kupić, gdy kwarta mleka kosztuje we wszystkich sklepikach 15 centów, chleb 10 centów, funt mięsa 45 centów itd. W Polsce w tym samym czasie kwarta mleka kosztuje 4 centy, chleba funt 2 centy, mięsa funt około 15 centów. Bezwarunkowo, robotnik polski miejski, czy wiejski zarabia mało i powinien się starać, aby zarobił więcej, ale amerykańscy redaktorzy nie potrzebują sięgać aż do Polski, aby zobaczyć biednych, bardzo źle płatnych robotników. Wystarczy, by pojechali do stanów południowych.

Pomnik francuskich matek.

W obecności prezydenta Lebruna zostanie dnia 23 października w Paryżu przy Bulwarze Kellermanna odsłonięty pomnik ku czci francuskich matek.

Kobieca moda nie powoduje się nigdy logiką.

Na europejskich i amerykańskich placach mienili się w niedawno minionym sezonie setkami barw główki kobiecie otulone w chustki ludowe, to jaskrawe, to stonowane w pastelowych odcieniach. Skąd wzięła się ta moda?

Czyżby modnisie europejskie wyrzekły się fantastycznych toczków, śmig, słomianych kręgów, czy mikroskopijnych talerzyków wymyślnie zdobionych ich główki?

Czyżby moda dostosowała się wreszcie do rozsądnych potrzeb używania tego praktycznego nakrycia głowy w czasie podróży samochodowej, tak szczerze ostaniącego kunsztowne fryzury?

Czyżby noszenie ludowych chustek oznaczało demokratyczność epoki i sympatie do wiejskiego ludu?

Przenigdy! Kobieca moda nie powoduje się nigdy logiką i nie wyrzeka się czarów swej fantazji! Chustka potrzebna jest kobiecie w podróży i na plaży, lecz poza tym potrzebne jest jej również pudło z całym sortymentem najwymyślniejszych — innych ozdób głowy.

Chustka nadaje nowoczesnej kobiecie skupiony charakter, przez podkreślenie i zamknięcie owalu twarzy, z której pory nie urok, niby ze słodko niewinnych główek Rafaela, czy też romantycznych Overbecka.

Używanie chustek jako nakrycia głowy jest grymasem współczesnej mody podobnie, jak było nim przypięcie kilimetrowego szala do przypominającego głowę cukru toczka królowej Izabeli w 1400 roku w czasie jej pamiętnego wjazdu do Paryża, jako oblubienicy królewskiej. Szal ks. Izabeli, wjeżdżającej konno do Paryża, powiewający, niby flaga — zachwycił podówczas modnisie Paryża i stał się modą epoki.

Moda kobieca nie była nigdy praktyczna! Musi być przede wszystkim zmienną jak zmienna jest kobieta.

Tylko nieszczęśliwi mężczyźni chodzą od wieków w tych samych „sztywniakach” zwanych przez hitlerowców „żydowskimi hełmami” — w tych samych ciężkich wierznianych czapkach obciążających skołataną głowę, biedzącą się nad tym, skąd wziąć pieniądze na sprawienie modnych chustek dla kobiety!

PODSŁUCHANE

MIESZCZUCH NA WSI.

Mieszczanin: — Ile mleka daję wam ta czarna krowa?

Chłop: — 15 litrów dziennie.

Mieszczanin: — A ta w czerwone łaty?

Chłop: — Tylko 5 litrów.

Mieszczanin: — Aha, rozumiem, to pewnie początkująca...

CO LEPSZE?

Na ulicy kłóci się dwu starych panów. Jeden ma siwe włosy, drugi jest łysy jak kolano.

— Pan myśli, że jak pan ma siwe włosy, to już pan wszystkie rozumy pojadł — woła łysy. — A ja sobie gwizdę na pańskie włosy!

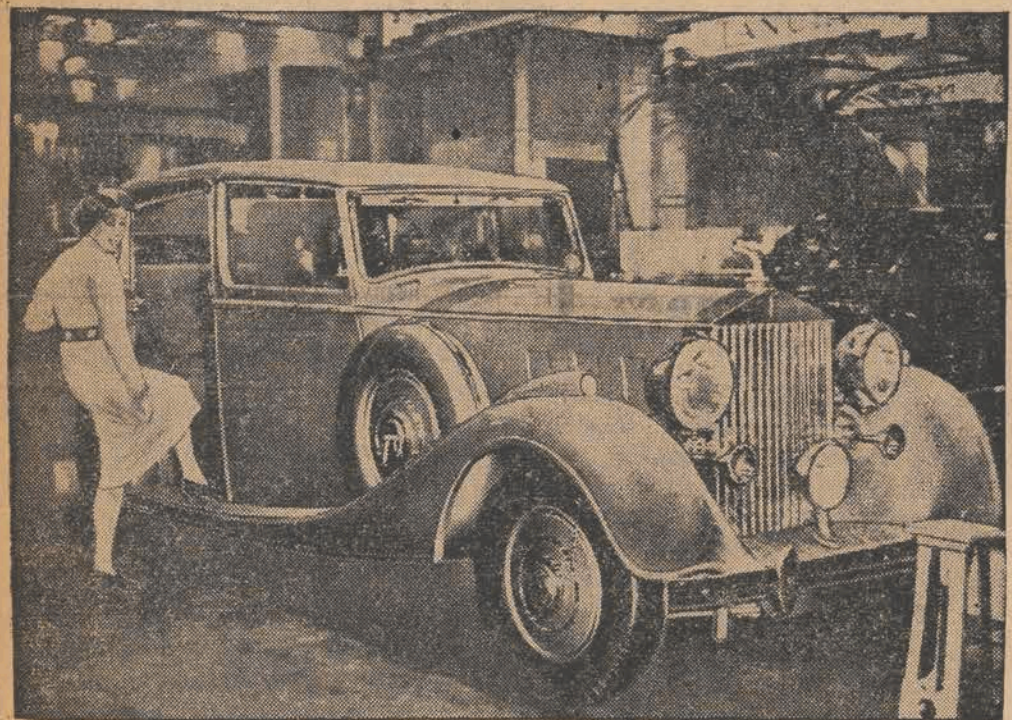
— Ja panu tylko jedno powiem — mówi na to drugi. — Wolę jeden włos siwy, niż dwa łysy!...

W SKLEPIE.

— Płytkę z kości słoniowej, którą mi pan sprzedał, jest z jakiejś namiaszki!

— Wykluczone, panie szanowny, chyba że słoń miał wprawiony sztuczny kieł!

Najdroższa limuzyna

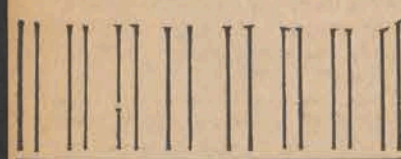

Najdroższą limuzyną na londyńskiej wystawie samochodowej jest reprodukowany na zdjęciu Rolls-Royce, w cenie 75.000 złotych.

ADAM CZEKAŁSKI

Ł Z A proroka

Powieść 61

— Różnie opowiadają, panie. Przyjechali oni tutaj podobno z bardzo daleka. Mają białą królową, co włosy ma jak nitki złota, a oczy od nieba niebiesiejsze... różnie mówią, panie.

— I czy to prawda?

— Tak słyszałem, panie.

To była nowina niesłychanie ciekawa: biała kobieta o oczach niebieskich i jasno-blond włosach w samym sercu Borneo, gdzie noga białego człowieka nie stąpnęła nigdy — to nie do wiary! I w dodatku malgaszowie, lud rdzennie madagaskarski. W tym wszystkim kryje się coś rewelacyjnego, jakaś tajemnica. A tajemnica białej królowej i malgaszów ma bezwzględnie związek z ostatnimi wypadkami w ich obozie.

Ruszczyć długo rozmyślał nad tym, ale jakkolwiek nie wysłał umysł, nie doszedł do żadnego konkretnego wyniku. Ponieważ zaś nadchodziła godzina dyżuru Jerzego, poszedł go obudzić.

Zbiegli kanakowie nie wrócili w ogóle. Bóg z nimi. Nazajutrz zwinęto obóz i ruszono w dalszą drogę. I od razu jakby wszystkie złe moce dżungli sprzysięgły się przeciwko nim. Zaledwie wyruszyli z ostatniego miejsca postoju, gdzieś w głębi puszczy rozbrzmiał święty bęben dzikusów i miał nie zniknąć długo w przyszłości. W zarosłach błyskały czasem dzikie ślepie krajowców, a zatrute ich strzały zabrały tego dnia czterech ludzi z karawany. Na domiar złego pochód zaczął schodzić na mokradła, gdzie miliardy moskitów całymi chmurami zaczęły się unosić nad nimi. Nie pomagały siatki, które pozarzucał na twarze, a sarongi nie mogły ochronić Malajów przed ich zatrutymi malariami żądłami. Całe kłębówiska wę-

zów z sykiem uciekały im spod nóg, a niektórzy, stając na ogonach, rzucały się na ludzi, próbując ich ukąsić.

Trzeciego dnia od wyruszenia z brzegu puszczy, jadłowite żmije pokłuły trzech kanaków, którzy, mimo natychmiastowego zastosowania serum, zmarli jeszcze tego samego dnia wśród okropnych cierpień. W kilka dni później malaria zabrała kilku nowych ludzi. Karawana zaczynała topnieć z dnia na dzień ku największej rozpaczce zarówno Ruszczyca jak Macpherson'a.

Część bagażu, mniej wartościowego, musieli porzucić, gdyż nie było go komu nieść. Zatrute strzały niewidzialnych wrogów gwizdały im dzień w dzień nad głowami, a tajemniczy święty bęben huczał dniem i nocą, dniem i nocą...

I tak dzień po dniu, dzień po dniu i każdej nocy.

— Oszaleć można od tych jednostajnych huków! — skarżył się coraz częściej Jerzy. — Ach, gdybym tak mógł dorwać się do skóry tych przeklętych „bębnistów”! Niestety, było to nieosiągalne.

Bęben huczał i huczał gdzieś w dali, a z bliska groziły im nieustanne strzały, przed którymi tak samo daremnie, jak przed odgłosem świętego bębna, próbowali się schronić.

Pewnej nocy zbiegło dwunastu kanaków, następnej dziesięciu, przy czym nie omieszkali zabrać z sobą broni i bagażów.

— Zginiemy — szeptała ze strachem Armanda.

— Może — odrzekł na to raz Ruszczyca — ale dokąd żyjemy, musimy się bronić, musimy walczyć, bo cel blisko.

— To okropne — mówił Jerzy — aby ludzie biali, uzbrojeni i doskonale wyposażeni we wszelkie środki, jakie w podobnej wyprawie są niezbędne, byli jednak bezradni wobec sił przyrody i paru nawet setek nieokrzyszanych dzikusów.

— Okropniejsze jest to, że nasza karawana topnieje z dnia na dzień. Dzisiaj znowu zbiegło kilkunastu kanaków.

— W tym coś jest, w tym coś jest...

Ale mimo takich tragicznych wypadków, zdarzających się prawie codziennie i conocnie, szli jednak wciąż naprzód i naprzód. Po kilkunastu dniach wybrnęli nareszcie z błotnistych trzęsawisk na miejsca nieco suchsze, ale byli już tak wyczerpani, że jedynym pragnieniem ich było — wypocząć. Zaledwie przeto rozbili obóz, padli wyczerpani na posłania i gdzie kto mógł. Lecz nie danym im było zażyć odpoczynku ani w tym ani w następnych dniach. Czerwoni malgasze nie chcieli pozwolić im na nabranie sił. Święty bęben huczał dalej gdzieś w dżungli nieustannie i zdawał się nie milknąć ani na moment. Było coś tragicznego w tych pohukiwaniach nieustannych, ciągłych, w tych pohukiwaniach ustawicznych, nie przerywanych ani na moment. Towarzyszyły im one w ciągu całych dni i straszły ich nocami. Ruszczyca budził się często z nadzieją, że może nie usłyszy już więcej tych huków. Niestety...

Kanaków ogarniała z dnia na dzień coraz większa trwoga; uciekali niemal jawnie, w oczach kierowników wyprawy, a oni nie mieli żadnej możliwości przeszkodzić temu.

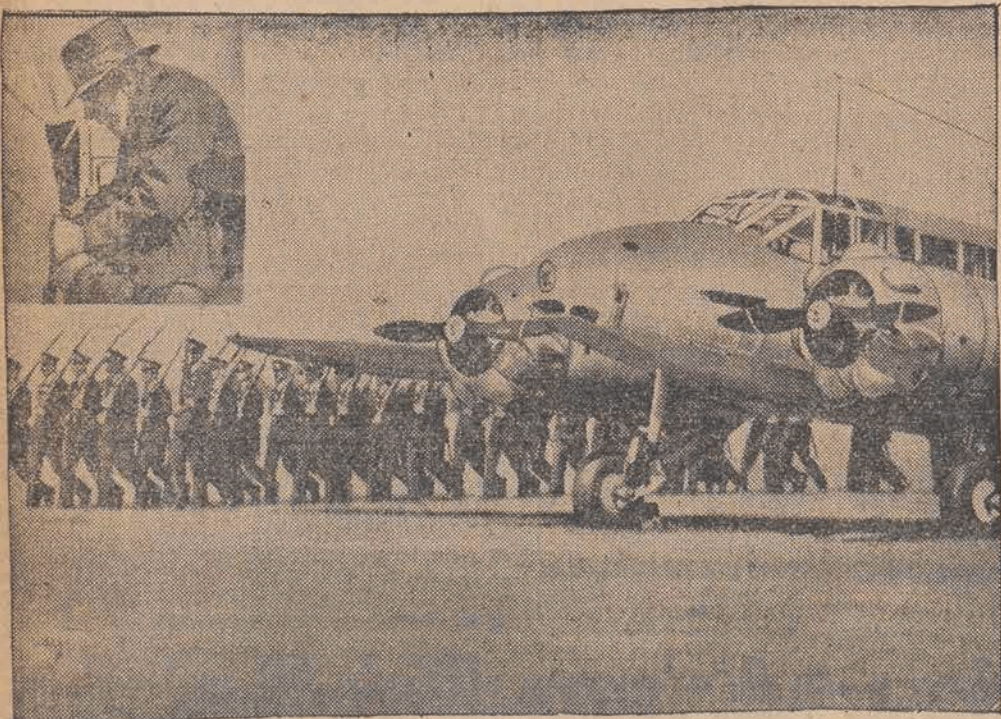

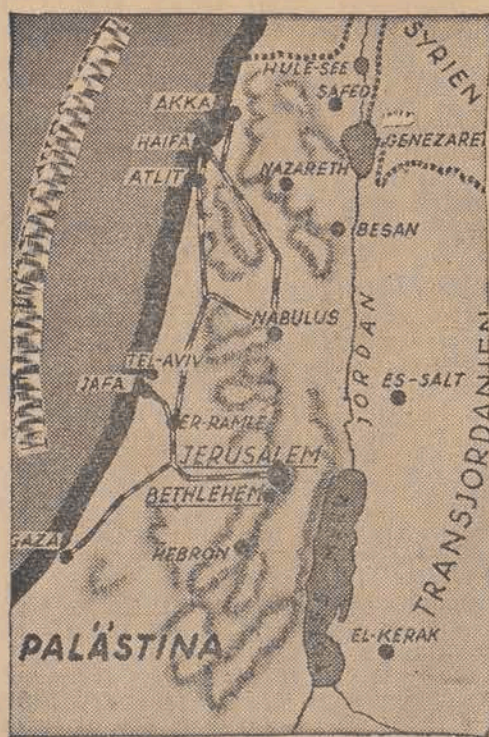
SWIAT NA KLISZY FOTOGRAFICZNEJ.

90-LETNI OFIARODAWCA SAMOLOTU

90-letni Sir Thomas Buckland podarował australijskiej flocie powietrznej nowoczesny samolot wojskowy i osobiście wziął udział w inauguracyjnym locie.

Wojna w Palestynie

Walki w Palestynie przybrały charakter regularnej wojny. Stare miasto Jerozolimy opanowane przez powstańców arabskich zostało otoczone przez wojska angielskie, które muszą zdobywać dom za domem.

Walki o Betlejem.

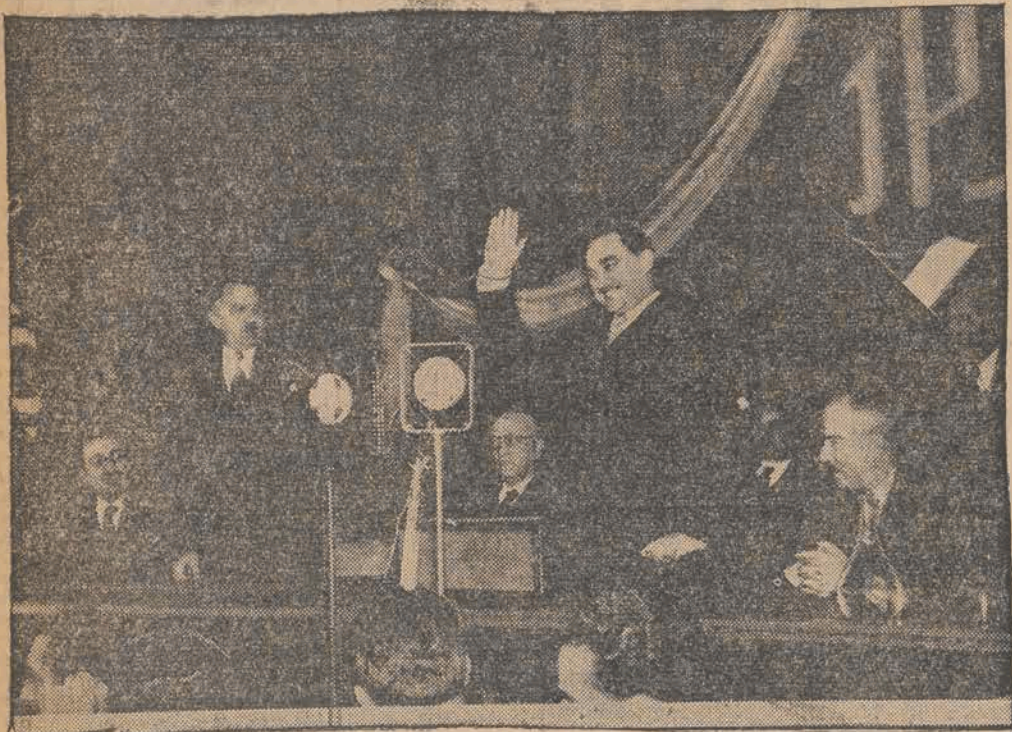
Wojska angielskie zamieniły Betlejem w twierdzę. Na wszystkich ulicach widoczne są barykady, wzniesione z worków, napełnionych piaskiem, a okna domów zaopatrzone są w strzelnice.

Oddziały wojskowej służby kobiecej w Anglii

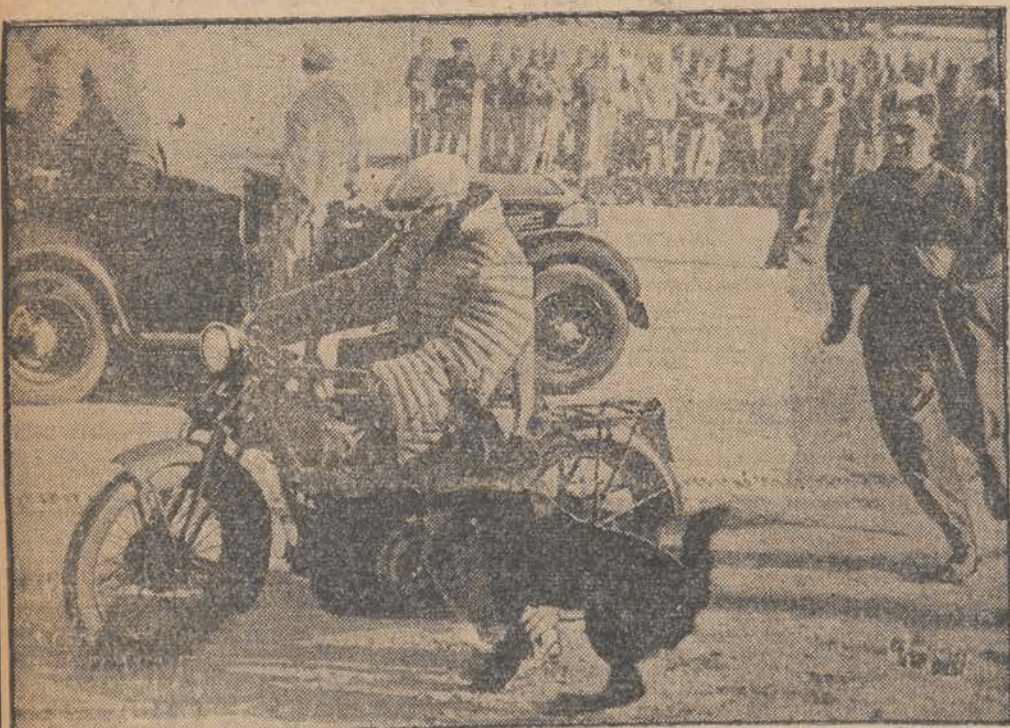
Organizacja wojskowej służby kobiecej w Anglii szybko postępuje naprzód. Na zdjęciu widzimy oddział podczas pierwszego apelu.

Jugosławia przed wyborami.

W grudniu odbędą się w Jugosławii wybory do parlamentu. Obecnie rozpoczęła się już agitacja przedwyborcza. Na zdjęciu widzimy premiera Stojadinowicza, dziękującego za owacje zebranym zwolennikom. Tuż przy nim na lewo siedzi ks. Korosec, min. spr. wewnętrznych, na prawo dr Spaho, przedstawiciel mahometan.

POKAZY WŁOSKIEJ POLICJI.

Pies policyjny atakuje motocyklistę, który ma zamiar uciec przed odpowiedzialnością.

Ochrona motoru przed mrozem.

„Termostat” wbudowany do górnego prze wodu, utrzymuje wodę zimną stale w tempe raturze 80 stopni, co uniemożliwia jej zamrażanie podczas zimowych postojów.

MUSIMY PODWOIĆ SZEREGI LIGI MORSKIEJ I KOLONIALNEJ!

NOWA KATASTROFA KOLEJOWA W INDIACH

Jadący z szybkością 90 km na godzinę pociąg pośpieszny wykołcił się koło stacji Patna w Pendżabie.

ZJAZD HOTELARZY W EDYNBURGU

W Edenburgu (Szkocja) odbywa się zjazd hotelarzy europejskich. Na zdjęciu: delegaci trzech państw: Anglii, Niemiec i Francji.

Oryginalny strajk w Filadelfii.

Strajkujące zbieraczki odpadków (przeważnie murzynki), kłócą się w obecności policji z niesolidarną koleżanką